

České vydání

Právní předpisy

Svazek 49

26. září 2006

Obsah	I Akty, jejichž zveřejnění je povinné	
	★ Nařízení Rady (ES) č. 1405/2006 ze dne 18. září 2006, kterým se stanoví zvláštní opatření v oblasti zemědělství ve prospěch menších ostrovů v Egejském moři a mění nařízení (ES) č. 1782/2003.....	1
	★ Nařízení Rady (ES) č. 1406/2006 ze dne 18. září 2006 o změně nařízení (ES) č. 1788/2003, kterým se stanoví dávka v odvětví mléka a mléčných výrobků	8
	Nařízení Komise (ES) č. 1407/2006 ze dne 25. září 2006 o stanovení standardních dovozních hodnot pro určování vstupních cen určitých druhů ovoce a zeleniny	10
	★ Nařízení Komise (ES) č. 1408/2006 ze dne 22. září 2006, kterým se stanoví zákaz rybolovu tresky obecné v oblastech ICES I, IIb plavidly plujícími pod vlajkou Polska	12
	★ Nařízení Komise (ES) č. 1409/2006 ze dne 22. září 2006, kterým se stanoví zákaz rybolovu tresky obecné v oblastech ICES I, II (vody Norska) plavidly plujícími pod vlajkou Francie ...	14
	Nařízení Komise (ES) č. 1410/2006 ze dne 25. září 2006, kterým se mění reprezentativní ceny a částky dodatečných dovozních cel pro určité produkty v odvětví cukru, stanovené nařízením (ES) č. 1002/2006, pro hospodářský rok 2006/07	16
	II Akty, jejichž zveřejnění není povinné	
	Komise	
	2006/646/ES:	
	★ Rozhodnutí Výboru pro celní spolupráci ES–Turecko č. 1/2006 ze dne 26. září 2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla k rozhodnutí Rady přidružení ES–Turecko č. 1/95.....	18
	2006/647/ES:	
	★ Doporučení Komise ze dne 22. září 2006 o účinnosti prostředků na ochranu proti slunečnímu záření a o uváděných tvrzeních, která s nimi souvisí (oznámeno pod číslem K(2006) 4089) ⁽¹⁾ ...	39

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

I

(Akty, jejichž zveřejnění je povinné)

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 1405/2006

ze dne 18. září 2006,

kterým se stanoví zvláštní opatření v oblasti zemědělství ve prospěch menších ostrovů v Egejském moři a mění nařízení (ES) č. 1782/2003

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na články 36 a 37 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Mimořádná zeměpisná poloha některých ostrovů v Egejském moři působí v této oblasti zvýšení přepravních nákladů při zásobování produkty, jež mají zásadní význam pro lidskou spotřebu, pro zpracování nebo jako zemědělské vstupy. Objektivní skutečnosti vyplývající z ostrovní povahy a odlehlosti navíc působí hospodářským subjektům a producentům na těchto Egejských ostrovech další obtíže, které jejich činnost velmi ztěžují. V určitých případech trpí producenti a hospodářské subjekty dvojnásobnou odložeností. Tyto nevýhody lze zmírnit snížením cen těchto produktů. Je proto vhodné zavést zvláštní režim zásobování, aby se zajistilo zásobování ostrovů v Egejském moři a zmírnilo zvýšení nákladů vyplývající z jejich odlehlosti, ostrovní povahy a vzdálené polohy.
- (2) Obtíže, se kterými se potýkají ostrovy v Egejském moři, dále zhoršuje jejich malá rozloha. Aby bylo možné zajistit účinnost navrhovaných opatření, měla by se vztahovat pouze na ostrovy označované jako „menší ostrovy“.
- (3) Politika Společenství na podporu místní produkce na menších ostrovech v Egejském moři stanovena nařízením rady (EHS) č. 2019/93 ze dne 19. července 1993, kterým se zavádějí zvláštní opatření pro menší ostrovy

v Egejském moři týkající se některých zemědělských produktů⁽¹⁾, se týkala množství produktů a opatření k jejich výrobě, uvádění na trh nebo zpracování. Tato opatření se ukázala jako účinná a zajistila trvání a rozvoj zemědělských činností. Společenství by mělo v podpoře těchto produkčních řetězců, které jsou klíčovým činitelem ekologické, sociální a hospodářské rovnováhy menších ostrovů v Egejském moři, pokračovat. Zkušenost ukázala, že užší partnerství s místními orgány může stejně jako v případě politiky rozvoje venkova pomoci zaměřit se cíleněji na konkrétní otázky významné pro dané ostrovy. Proto je třeba pokračovat v přidělování podpory místní produkce prostřednictvím obecného programu na nejhodnější zeměpisné úrovni, který by mělo Recko předložit Komisi.

- (4) Aby bylo dosaženo záměru snížit na menších ostrovech v Egejském moři ceny a zmírnit zvýšené náklady vyplývající z jejich odlehlosti, ostrovní povahy a vzdálené polohy, přitom však zachovat konkurenceschopnost produktů Společenství, je třeba poskytnout podporu pro dodávku produktů ze Společenství na tyto menší ostrovy v Egejském moři. Tato podpora by měla přihlížet ke zvýšeným nákladům na dopravu na menší ostrovy v Egejském moři, a jde-li o zemědělské vstupy nebo o produkty určené ke zpracování, ke zvýšeným nákladům souvisejícím s ostrovní povahou a vzdálenou polohou.
- (5) Množství, na která se vztahuje zvláštní režim zásobování, jsou omezena potřebami zásobování menších ostrovů v Egejském moři, a proto toto opatření nenarušuje řádné fungování vnitřního trhu. Hospodářské výhody zvláštního režimu zásobování by ani neměly způsobit odklon obchodu s dotyčnými produkty. Je tedy třeba zakázat zaslání nebo vývoz těchto produktů z menších ostrovů v Egejském moři. Zaslání nebo vývoz těchto produktů by však měly být povoleny, pokud je zisk plynoucí ze zvláštního režimu zásobování vrácen, nebo aby byl v případě zpracovaných produktů umožněn regionální obchod. Je rovněž třeba zohlednit vývoz do třetích zemí a povolit podle toho vývoz zpracovaných produktů odpovídající tradičnímu vývozu. Toto omezení by se navíc nemělo vztahovat na tradiční zaslání zpracovaných produktů. Pro přehlednost by toto nařízení mělo upřesnit referenční období pro definování tradičně vyvážených nebo zaslávaných množství.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 184, 27.7.1993, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1782/2003 (Úř. věst. L 270, 21.10.2003, s. 1).

- (6) Aby bylo dosaženo cílů zvláštního režimu zásobování, musí se hospodářské výhody režimu odrazit v produkčních nákladech a musí vést ke snížení cen až ke konečnému uživateli. Takové hospodářské výhody by tedy měly být poskytnuty pouze za podmínky, že se skutečně promítnou na dalších úrovních až ke konečnému uživateli, a musí být prováděny patřičné kontroly.
- (7) Aby se přispělo k dosažení cílů rozvoje místní zemědělské produkce a zásobování zemědělskými produkty, je třeba harmonizovat úroveň programování zásobování ostrovů a systematizovat spolupráci mezi Komisí a Řeckem. Orgány určené Řeckem by měly vypracovat předběžný odhad dodávek a předložit jej Komisi ke schválení.
- (8) Je třeba podpořit zemědělce na menších ostrovech v Egejském moři, aby dodávali jakostní produkty, a pomoci jim s uváděním takových produktů na trh.
- (9) Může být povolena odchylka od stálé politiky Společenství nepovolovat státní provozní podpory pro produkci, zpracování a uvádění na trh zemědělských produktů uvedených v příloze I Smlouvy, aby se tak zmírnily zvláštní obtíže, s nimiž se potýká zemědělská produkce na menších ostrovech v Egejském moři v důsledku jejich odlehlosti, ostrovní povahy a vzdálené polohy, malé rozlohy, hornatosti, horského podnebí a hospodářské závislosti na malém množství produktů.
- (10) Provádění tohoto nařízení by nemělo ohrozit úroveň zvláštní podpory, které menší ostrovy v Egejském moři dosud využívaly. Aby bylo Řecko schopno provést příslušná opatření, mělo by mít nadále k dispozici částky odpovídající výši podpory, kterou již Společenství poskytuje podle nařízení (EHS) č. 2019/93. Nový systém podpory zemědělské produkce na menších ostrovech v Egejském moři stanovený tímto nařízením by měl být koordinován s podporou těžce produkce používanou ve zbývajících částech Společenství, a proto by mělo být nařízení (EHS) č. 2019/93 zrušeno.
- (11) V souladu se zásadou subsidiarity a v duchu nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce⁽¹⁾, je vhodné pověřit řízením zvláštních opatření pro menší ostrovy v Egejském moři Řecko. Tato opatření tak bude možné provádět v rámci podpůrného programu předloženého Řeckem a schváleného Komisí.
- (12) Řecko se rozhodlo používat režim jednotné platby na celém svém území od 1. ledna 2006. Aby bylo možné zajistit koordinaci příslušných opatření týkajících se menších ostrovů v Egejském moři, je třeba odpovídajícím způsobem změnit nařízení (ES) č. 1782/2003.
- (13) Opatření nezbytná k provedení tohoto nařízení by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi⁽²⁾.
- (14) Program uvedený v tomto nařízení by měl začít dne 1. ledna 2007. Aby však mohl být tento program k uvedenému dni zahájen, mělo by být Řecku a Komisi umožněno, aby mezi dnem vstupu tohoto nařízení v platnost a dnem použitelnosti programů přijaly veškerá přípravná opatření.

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

Článek 1

Oblast působnosti a definice

1. Toto nařízení stanoví zvláštní opatření pro zemědělské produkty uvedené v příloze I Smlouvy a způsoby zemědělské produkce k nápravě obtíží způsobených odlehlostí a ostrovním charakterem menších ostrovů v Egejském moři.
2. Pro účely tohoto nařízení se „menšími ostrovy“ rozumějí všechny ostrovy v Egejském moři s výjimkou ostrovů Kréta a Euboia.

Článek 2

Podpůrný program Společenství

Stanoví se podpůrný program Společenství pro menší ostrovy. Tento program zahrnuje

- a) zvláštní režim zásobování uvedený v kapitole II a

⁽¹⁾ Úř. věst. L 270, 21.10.2003, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 1156/2006 (Úř. věst. L 208, 29.7.2006, s. 3).

⁽²⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23. Rozhodnutí ve znění rozhodnutí 2006/512/ES (Úř. věst. L 200, 22.7.2006, s. 11).

b) zvláštní opatření na podporu místní zemědělské produkce uvedená v kapitole III.

d) případně potřebě nebránit možnému rozvoji místních produktů.

KAPITOLA II

ZVLÁŠTNÍ REŽIM ZÁSOBOVÁNÍ

Článek 3

Předběžný odhad dodávek

1. Zřizuje se zvláštní režim zásobování zemědělskými produkty, jež mají na menších ostrovech zásadní význam pro lidskou spotřebu, pro výrobu jiných produktů nebo jako zemědělské vstupy.

2. Pro každý rok se vyhotoví předběžný odhad dodávek, v němž bude stanoveno množství zemědělských produktů uvedených v odstavci 1 nezbytných k pokrytí potřeb zásobování. Předběžný odhad dodávek vypracují orgány určené Řeckem a předloží jej Komisi ke schválení.

Samostatný předběžný odhad lze vyhotovit pro potřeby podniků balících a zpracovávajících produkty určené na místní trh, pro tradiční zaslání do zbývajících částí Společenství nebo pro vývoz v rámci tradičních obchodních toků.

Článek 4

Fungování zvláštního režimu zásobování

1. Poskytuje se podpora na zásobování menších ostrovů produkty uvedenými v čl. 3 odst. 1.

Částka podpory se stanoví s přihlédnutím k dodatečným nákladům při uvádění produktů na trh na menších ostrovech, vypočteným z přístavů v kontinentálním Řecku, ze kterých jsou dodávky obvykle odesílány, a z přístavů ostrovů tranzitních nebo ostrovů, kde se provádí nakládka pro ostrovy konečného určení.

2. Při uplatňování zvláštního režimu zásobování se přihlíží zejména ke

a) konkrétním potřebám menších ostrovů a přesných jakostních požadavků;

b) tradičním obchodním tokům mezi přístavy v kontinentálním Řecku a ostrovy v Egejském moři a mezi těmito ostrovy;

c) hospodářské stránce navrhované podpory;

3. Zvláštní režim zásobování se použije pouze tehdy, pokud hospodářský prospěch skutečně případně konečnému uživateli.

Článek 5

Vývoz do třetích zemí a zaslání do zbývajících částí Společenství

1. Produkty, na které se vztahuje zvláštní režim zásobování, mohou být vyváženy do třetích zemí nebo zaslány do zbývajících částí Společenství jen za podmínek stanovených postupem podle čl. 15 odst. 2.

Tyto podmínky zahrnují zejména vrácení podpory obdržené v rámci zvláštního režimu zásobování.

2. Vývoz do třetích zemí nebo zaslání do zbývajících částí Společenství je možný u produktů zpracovaných na menších ostrovech z produktů, u kterých se využilo zvláštního režimu zásobování, v mezích tradičního vývozu a tradičního zaslání. Množství, která mohou být vyvezena nebo zaslána, se stanoví postupem podle čl. 15 odst. 2.

Při tomto vývozu produktů se neposkytuje žádná vývozní náhrada.

Článek 6

Prováděcí pravidla k režimu zásobování

Prováděcí pravidla k této kapitole se stanoví postupem podle čl. 15 odst. 2. Tato pravidla vymezují především podmínky, za kterých může Řecko změnit množství a finanční prostředky přidělené každoročně na různé produkty, na něž se vztahuje zvláštní režim zásobování, a podle potřeby zavést systém dodacích listů.

KAPITOLA III

OPATŘENÍ NA PODPORU MÍSTNÍ ZEMĚDĚLSKÉ PRODUKCE

Článek 7

Podpůrná opatření

1. Podpůrný program zahrnuje opatření nezbytná k zajištění trvání a rozvoje místních oborů zemědělské produkce na menších ostrovech.

2. Podpůrný program se zavádí na územní úrovni, kterou Řecko pokládá za nejvhodnější. Vypracuje ho příslušný orgán určený Řeckem, který jej po konzultaci s příslušnými orgány a organizacemi na odpovídající místní úrovni předloží Komisi ke schválení.

Článek 8

Slučitelnost a soudržnost

1. Opatření přijatá v rámci podpůrného programu musí být slučitelná s právem Společenství a soudržná s ostatními politikami Společenství a s opatřeními, která jsou k provádění těchto politik přijímána.

2. Opatření podpůrného programu musí být soudržná s opatřeními prováděnými v rámci jiných nástrojů společné zemědělské politiky, zejména společných organizací trhů, rozvoje venkova, jakosti produktů, dobrých životních podmínek zvířat a ochrany životního prostředí.

Především nemůže být žádné opatření na základě této kapitoly financováno jako:

- a) dodatečná podpora na režimy prémie nebo podpory v rámci společné organizace trhu, s výjimkou mimořádných případů odůvodněných na základě objektivních kritérií;
- b) podpora výzkumných projektů, opatření na podporu výzkumných projektů nebo opatření, které může Společenství financovat na základě rozhodnutí Rady 90/424/EHS ze dne 26. června 1990 o některých výdajích ve veterinární oblasti ⁽¹⁾;
- c) podpora opatření v oblasti působnosti nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 ze dne 20. září 2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj (EZFRV) ⁽²⁾.

Článek 9

Obsah podpůrného programu

Podpůrný program může zahrnovat

- a) kvantifikovaný popis současné situace zemědělské produkce s ohledem na výsledky dostupných hodnocení, který uvádí nerovnosti, rozdíly a možnosti rozvoje;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 224, 18.8.1990, s. 19. Rozhodnutí naposledy pozměněné rozhodnutím 2006/53/ES (Úř. věst. L 29, 2.2.2006, s. 37).

⁽²⁾ Úř. věst. L 227, 21.10.2005, s. 1.

b) popis navrhované strategie, vybrané priority, kvantifikované cíle a hodnocení uvádějící očekávaný hospodářský a sociální dopad včetně vlivu na zaměstnanost a dopad na životní prostředí;

c) rozvrh provádění opatření a obecnou orientační tabulku financování uvádějící finanční prostředky, které mohou být použity;

d) prokázání slučitelnosti a soudržnosti různých opatření v rámci podpůrného programu a kritéria sloužící ke sledování a hodnocení;

e) opatření přijatá k zajištění účinného a náležitého provádění podpůrného programu, včetně opatření pro propagaci, sledování a hodnocení, a ustanovení o kontrolách a správních sankcích;

f) určení příslušného orgánu odpovědného za provádění podpůrného programu a určení orgánů nebo přidružených subjektů na patřičných úrovních.

Článek 10

Sledování

Postupy a fyzické a finanční ukazatele pro zajištění účinného sledování provádění podpůrného programu se přijmou postupem podle čl. 15 odst. 2.

KAPITOLA IV

DOPROVODNÁ OPATŘENÍ

Článek 11

Státní podpora

1. U zemědělských produktů, na něž se vztahují články 87, 88 a 89 Smlouvy, může Komise v odvětvích jejich produkce, zpracování a uvádění na trh schválit provozní podporu, aby se tak zmírnily zvláštní obtíže zemědělské produkce na menších ostrovech způsobené odlehlostí, ostrovní povahou a vzdálenou polohou.

2. Řecko může poskytnout dodatečné financování provádění podpůrného programu. V takových případech oznámí Řecko státní podporu Komisi a Komise ji schválí v souladu s tímto nařízením jako součást tohoto programu. Takto oznámená podpora se považuje za oznámenou ve smyslu čl. 88 odst. 3 první věty Smlouvy.

KAPITOLA V

FINANČNÍ USTANOVENÍ

Článek 12

Finanční zdroje

1. Opatření stanovená tímto nařízením představují intervenční opatření zaměřená na regulaci zemědělských trhů ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 1290/2005 ze dne 21. června 2005 o financování společné zemědělské politiky ⁽¹⁾.

2. Společenství financuje opatření uvedená v kapitole II a III do maximální roční výše 23,93 milionů EUR.

3. Částka přidělená ročně na zvláštní režim zásobování uvedený v kapitole II nesmí přesáhnout 5,47 milionů EUR.

KAPITOLA VI

OBEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 13

Návrh podpůrného programu

1. V rámci přidělování finančních prostředků uvedeného v čl. 12 odst. 2 a 3 předloží Řecko Komisi do 31. října 2006 návrh podpůrného programu.

Návrh podpůrného programu obsahuje návrh předběžného odhadu dodávek označující produkty, jejich množství a výši podpory Společenství na zásobování spolu s návrhem programu podpory místní produkce.

2. Komise navržený podpůrný program zhodnotí a postupem podle čl. 15 odst. 2 rozhodne o jeho schválení.

3. Podpůrný program bude zahájen dne 1. ledna 2007.

Článek 14

Prováděcí pravidla

Opatření nezbytná k provedení tohoto nařízení se přijmou postupem podle čl. 15 odst. 2. Zahrnují zejména

⁽¹⁾ Úř. věst. L 209, 11.8.2005, s. 1. Nařízení ve znění nařízení (ES) č. 320/2006 (Úř. věst. L 58, 28.2.2006, s. 42).

a) podmínky, za kterých může Řecko změnit množství a úrovně podpory na zásobování a podpůrná opatření nebo přidělení finančních prostředků na podporu místní produkce;

b) ustanovení o minimálních požadavcích na kontroly a správní sankce, které musí Řecko uplatňovat.

Článek 15

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Řídicí výbor pro přímé platby, zřízený článkem 144 nařízení (ES) č. 1782/2003 (dále jen „výbor“).

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 4 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES.

Doba uvedená v čl. 4 odst. 3 rozhodnutí 1999/468/ES je jeden měsíc.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 16

Vnitrostátní opatření

Řecko přijme opatření nezbytná k tomu, aby bylo zajištěno dodržování tohoto nařízení, zejména pokud jde o kontroly a správní sankce, a uvědomí o nich Komisi.

Článek 17

Sdělení a zprávy

1. Řecko sdělí Komisi každoročně do 15. února částky, které mu byly zpřístupněny a které hodlá během následujícího roku použít na provádění podpůrného programu.

2. Řecko předloží Komisi každoročně do 30. června zprávu o provádění opatření stanovených v tomto nařízení v předchozím roce.

3. Do 31. prosince 2011 a následně každých pět let předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě souhrnnou zprávu o účincích činností uskutečněných na základě tohoto nařízení a případně k ní připojí vhodné návrhy.

Článek 18**Zrušení**

Nařízení (EHS) č. 2019/93 se zrušuje s účinkem od 1. ledna 2007.

Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou uvedenou v příloze tohoto nařízení.

Článek 19**Přechodná opatření**

Postupem podle čl. 15 odst. 2 může Komise přijmout nezbytná přechodná opatření k zajištění plynulého přechodu od opatření podle nařízení (EHS) č. 2019/93 k opatřením zavedeným tímto nařízením.

Článek 20**Změna nařízení (ES) č. 1782/2003**

Nařízení (ES) č. 1782/2003 se mění takto:

1. Článek 70 se mění takto:

a) v odstavci 1 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) všechny další přímé platby uvedené v příloze VI poskytnuté zemědělcům během referenčního období ve francouzských zámořských departmentech, na

Azorách a na Madeiře, na Kanárských ostrovech a na ostrovech v Egejském moři.“;

b) v odstavci 2 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„2. Členské státy poskytují přímé platby uvedené v odstavci 1 v mezích stropů stanovených v souladu s čl. 64 odst. 2 za podmínek stanovených v kapitolách 3, 6 a 7 až 13 hlavy IV.“

2. V čl. 71 odst. 2 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„2. Aniž je dotčen čl. 70 odst. 2, provede dotyčný členský stát během přechodného období každou z přímých plateb uvedených v příloze VI za podmínek stanovených v kapitolách 3, 6 a 7 až 13 hlavy IV, a to v mezích rozpočtových stropů odpovídajících složce, kterou tyto přímé platby představují ve vnitrostátním stropu uvedeném v článku 41, stanoveném postupem podle čl. 144 odst. 2.“

3. V přílohách I a VI se zrušuje řádek týkající se „ostrovů v Egejském moři“.

Článek 21**Vstup v platnost**

Toto nařízení vstupuje v platnost sedmým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2007. Články 11, 13 a 14 se však použijí ode dne jeho vstupu v platnost.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 18. září 2006.

Za Radu

předseda

J. KORKEAOJA

PŘÍLOHA

Srovnávací tabulka

Nařízení (EHS) č. 2019/93	Toto nařízení
Článek 1	Článek 1
Článek 2	Článek 3
Čl. 3 odst. 1	Čl. 4 odst. 1
Čl. 3 odst. 2	Čl. 4 odst. 2
Čl. 3 odst. 3	Čl. 4 odst. 3
Čl. 3 odst. 4	Čl. 5 odst. 1
Čl. 3 odst. 5	Čl. 5 odst. 2
Čl. 3a odst. 1 písm. a)	—
Čl. 3a odst. 1 písm. b)	Čl. 12 odst. 3
Čl. 3a odst. 1 písm. c)	Čl. 4 odst. 3 a čl. 14 písm. b)
Čl. 3a odst. 1 písm. d)	Článek 6
Čl. 3a odst. 2	Článek 6
Článek 5	Čl. 7 odst. 1
Článek 6	—
Článek 8	—
Článek 9	—
Článek 11	—
Článek 12	—
Článek 13	—
Článek 13a	Článek 15
Článek 14	Čl. 12 odst. 1
Článek 14a	Článek 16
Čl. 15 odst. 1	Čl. 17 odst. 2
Čl. 15 odst. 2	Čl. 17 odst. 3
Článek 16	Článek 21

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 1406/2006

ze dne 18. září 2006

o změně nařízení (ES) č. 1788/2003, kterým se stanoví dávka v odvětví mléka a mléčných výrobků

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 37 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu (1),

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle čl. 34 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 1290/2005 ze dne 21. června 2005 o financování společné zemědělské politiky (2) se částky vybrané nebo získané zpět podle nařízení Rady (ES) č. 1788/2003 (3) považují za účelově vázané příjmy ve smyslu článku 18 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (4).
- (2) Pro zlepšení rozpočtových předpovědí a pro pružnější rozpočtové řízení je vhodné zajistit, aby dávka zavedená nařízením (ES) č. 1788/2003 byla k dispozici na začátku rozpočtového roku. Mělo by tedy být přijato ustanovení o uhrazení dlužné dávky v období od 16. října do 30. listopadu každého roku.
- (3) Aby byla dávka, kterou mají členské státy uhradit za období 2005/06, k dispozici na začátku příštího rozpočtového roku, je vhodné stanovit, že se dotyčné ustanovení použije od 1. září 2006.
- (4) Pro Českou republiku, Estonsko, Kypr, Litvu, Lotyšsko, Maďarsko, Polsko, Slovensko a Slovinsko (dále jen „nové členské státy“) byla počáteční referenční množství pro dodávky a přímý prodej stanovena v tabulce f) přílohy I nařízení (ES) č. 1788/2003. Následně byla tato množství, s ohledem na změny vyžádané producenty, pro každý členský stát Komisí upravena v souladu s článkem 8 uvedeného nařízení.

- (5) Vnitrostátní referenční množství pro přímý prodej byla stanovena na základě situace před přistoupením nových členských států. Nicméně po procesu restrukturalizace v odvětví mléka v nových členských státech a po zavedení přísnějších hygienických opatření pro přímý prodej se zdá, že jednotliví producenti se ve značné míře rozhodli nežádat o individuální referenční množství pro přímý prodej. V důsledku toho je souhrn individuálních referenčních množství přidělených producentům na přímý prodej výrazně nižší než vnitrostátní referenční množství, a ve vnitrostátních rezervách proto zůstávají významná nevyužitá množství pro přímý prodej.

- (6) S cílem vyřešit tento problém a umožnit využití množství pro přímý prodej, která zůstávají nevyužita ve vnitrostátní rezervě, je vhodné v období 2005/06 umožnit jeden převod referenčních množství pro přímý prodej na referenční množství pro dodávky, pokud o to nový členský stát požádá.

- (7) Nařízení (ES) č. 1788/2003 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 1788/2003 se mění takto:

1. v článku 3 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Členské státy odpovídají Společenství za úhradu dávky, která vyplývá z překročení vnitrostátního referenčního množství stanoveného v příloze I a určeného na vnitrostátní úrovni samostatně pro dodávky a přímý prodej, a tuto dávku uhradí až do výše 99 % dlužné částky Evropskému zemědělskému orientačnímu a záručnímu fondu (EZOZF) v období od 16. října do 30. listopadu následujícím po dotyčném období dvanácti měsíců.“;

(1) Stanovisko ze dne 5. září 2006 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

(2) Úř. věst. L 209, 11.8.2005, s. 1. Nařízení ve znění nařízení (ES) č. 320/2006 (Úř. věst. L 58, 28.2.2006, s. 42).

(3) Úř. věst. L 270, 21.10.2003, s. 123. Nařízení naposledy pozměněné aktem o přistoupení z roku 2005.

(4) Úř. věst. L 248, 16.9.2002, s. 1.

2. v čl. 8 odst. 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Za období 2005/06 může Komise v případě České republiky, Estonska, Kypru, Litvy, Lotyšska, Maďarska, Polska, Slovenska a Slovinska na žádost dotyčného členského státu stejným postupem rovněž upravit rozdělení vnitrostátních referenčních množství na „dodávky“ a „přímý prodej“ po uplynutí uvedeného období. Žádost se podává Komisi do 10. října 2006. Komise poté rozdělení co nejdříve upraví.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost sedmým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Ustanovení čl. 1 odst. 1 se použije ode dne 1. září 2006.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 18. září 2006.

Za Radu
předseda
J. KORKEAOJA

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 1407/2006**ze dne 25. září 2006****o stanovení standardních dovozních hodnot pro určování vstupních cen určitých druhů ovoce a zeleniny**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 3223/94 ze dne 21. prosince 1994 o prováděcích pravidlech k dovoznímu režimu pro ovoce a zeleninu ⁽¹⁾, a zejména na čl. 4 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Komise (ES) č. 3223/94 v souladu s výsledky mnohostranných obchodních jednání Uruguayského kola vymezilo kritéria, na základě kterých Komise stanovuje standardní dovozní hodnoty pro dovoz ze třetích zemí týkající se produktů a období uvedených v příloze.

- (2) Při uplatňování výše uvedených kritérií je třeba stanovit standardní dovozní hodnoty ve výších uvedených v příloze tohoto nařízení,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Standardní dovozní hodnoty uvedené v článku 4 nařízení (ES) č. 3223/94 se stanoví v souladu s přílohou.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 26. září 2006.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 25. září 2006.

Za Komisi

Jean-Luc DEMARTY

generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 337, 24.12.1994, s. 66. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 386/2005 (Úř. věst. L 62, 9.3.2005, s. 3).

PŘÍLOHA

nařízení Komise ze dne 25. září 2006 o stanovení standardních dovozních hodnot pro určování vstupních cen určitých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)		
Kód KN	Kódy třetích zemí ⁽¹⁾	Standardní dovozní hodnota
0702 00 00	052	70,2
	096	43,7
	999	57,0
0707 00 05	052	80,1
	999	80,1
0709 90 70	052	87,2
	999	87,2
0805 50 10	052	70,1
	388	62,5
	524	53,8
	528	53,6
	999	60,0
0806 10 10	052	77,3
	400	166,0
	624	112,6
	999	118,6
0808 10 80	388	93,2
	400	96,0
	508	80,0
	512	89,4
	528	74,1
	720	80,0
	800	165,4
	804	91,7
	999	96,2
0808 20 50	052	116,3
	388	86,7
	720	74,4
	999	92,5
0809 30 10, 0809 30 90	052	120,8
	999	120,8
0809 40 05	052	111,4
	066	74,6
	098	29,3
	624	135,3
	999	87,7

⁽¹⁾ Klasifikace zemí stanovená nařízením Komise (ES) č. 750/2005 (Úř. věst. L 126, 19.5.2005, s. 12). Kód „999“ znamená „jiná země původu“.

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 1408/2006**ze dne 22. září 2006,****kterým se stanoví zákaz rybolovu tresky obecné v oblastech ICES I, IIb plavidly plujícími pod vlajkou Polska**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 ze dne 20. prosince 2002 o zachování a udržitelném využívání rybolovných zdrojů v rámci společné rybářské politiky ⁽¹⁾, a zejména na čl. 26 odst. 4 uvedeného nařízení,s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 2847/93 ze dne 12. října 1993 o zavedení kontrolního režimu pro společnou rybářskou politiku ⁽²⁾, a zejména na čl. 21 odst. 3 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízením Rady (ES) č. 51/2006 ze dne 22. prosince 2005, kterým se pro rok 2006 stanoví rybolovná práva a související podmínky pro určité populace ryb a skupiny populací ryb, platné ve vodách Společenství a pro plavidla Společenství ve vodách podléhajících omezením odlovů ⁽³⁾, stanoví kvóty na rok 2006.
- (2) Podle informací, jež byly sděleny Komisi, úlovky populace uvedené v příloze tohoto nařízení, které byly odloveny plavidly plujícími pod vlajkou členského státu uvedeného ve zmíněné příloze nebo plavidly v něm registrovanými, vyčerpaly kvótu přidělenou na rok 2006.

- (3) Je proto nutné zakázat rybolov této populace a její uchovávání na palubě, překládání na jiné plavidlo a vykládání na pevninu,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1**Vyčerpání kvóty**

Rybolovná kvóta přidělená pro rok 2006 členskému státu uvedenému v příloze tohoto nařízení pro populaci uvedenou ve zmíněné příloze se považuje za vyčerpanou od data stanoveného v uvedené příloze.

Článek 2**Zákazy**

Rybolov populace uvedené v příloze tohoto nařízení plavidly plujícími pod vlajkou členského státu uvedeného ve zmíněné příloze nebo plavidly v něm registrovanými se zakazuje od data stanoveného v uvedené příloze. Po tomto datu se zakazuje uchovávat na palubě, překládat na jiné plavidlo nebo vykládat na pevninu uvedenou populaci odlovenou těmito plavidly.

Článek 3**Vstup v platnost**

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 22. září 2006.

Za Komisi

Jörgen HOLMQUIST

generální ředitel pro rybolov a námořní záležitosti

⁽¹⁾ Úř. věst. L 358, 31.12.2002, s. 59.

⁽²⁾ Úř. věst. L 261, 20.10.1993, s. 1. Nařízením naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 768/2005 (Úř. věst. L 128, 21.5.2005, s. 1).

⁽³⁾ Úř. věst. L 16, 20.1.2006, s. 1. Nařízením naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 1262/2006 (Úř. věst. L 230, 24.8.2006, s. 4).

PŘÍLOHA

Č.	32
Členský stát	Polsko
Populace	COD/1/2b.
Druh	Treska obecná (<i>Gadus morhua</i>)
Oblast	I, IIb
Datum	5. září 2006

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 1409/2006**ze dne 22. září 2006,****kterým se stanoví zákaz rybolovu tresky obecné v oblastech ICES I, II (vody Norska) plavidly plujícími pod vlajkou Francie**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 ze dne 20. prosince 2002 o zachování a udržitelném využívání rybolovných zdrojů v rámci společné rybářské politiky ⁽¹⁾, a zejména na čl. 26 odst. 4 uvedeného nařízení,s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 2847/93 ze dne 12. října 1993 o zavedení kontrolního režimu pro společnou rybářskou politiku ⁽²⁾, a zejména na čl. 21 odst. 3 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízením Rady (ES) č. 51/2006 ze dne 22. prosince 2005, kterým se pro rok 2006 stanoví rybolovná práva a související podmínky pro určité populace ryb a skupiny populací ryb, platné ve vodách Společenství a pro plavidla Společenství ve vodách podléhajících omezením odlovů ⁽³⁾, stanoví kvóty na rok 2006.
- (2) Podle informací, jež byly sděleny Komisi, úlovky populace uvedené v příloze tohoto nařízení, které byly odloveny plavidly plujícími pod vlajkou členského státu uvedeného ve zmíněné příloze nebo plavidly v něm registrovanými, vyčerpaly kvótu přidělenou na rok 2006.

- (3) Je proto nutné zakázat rybolov této populace a její uchovávání na palubě, překládání na jiné plavidlo a vykládání na pevninu,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1**Vyčerpání kvóty**

Rybolovná kvóta přidělená pro rok 2006 členskému státu uvedenému v příloze tohoto nařízení pro populaci uvedenou ve zmíněné příloze se považuje za vyčerpanou od data stanoveného v uvedené příloze.

Článek 2**Zákazy**

Rybolov populace uvedené v příloze tohoto nařízení plavidly plujícími pod vlajkou členského státu uvedeného ve zmíněné příloze nebo plavidly v něm registrovanými se zakazuje od data stanoveného v uvedené příloze. Po tomto datu se zakazuje uchovávat na palubě, překládat na jiné plavidlo nebo vykládat na pevninu uvedenou populaci odlovenou těmito plavidly.

Článek 3**Vstup v platnost**

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 22. září 2006.

Za Komisi

Jörgen HOLMQUIST

generální ředitel pro rybolov a námořní záležitosti

⁽¹⁾ Úř. věst. L 358, 31.12.2002, s. 59.

⁽²⁾ Úř. věst. L 261, 20.10.1993, s. 1. Nařízením naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 768/2005 (Úř. věst. L 128, 21.5.2005, s. 1).

⁽³⁾ Úř. věst. L 16, 20.1.2006, s. 1. Nařízením naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 1262/2006 (Úř. věst. L 230, 24.8.2006, s. 4).

PŘÍLOHA

Č.	33
Členský stát	Francie
Populace	COD/1N2AB.
Druh	Treska obecná (<i>Gadus morhua</i>)
Oblast	I, II (vody Norska)
Datum	10. září 2006

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 1410/2006**ze dne 25. září 2006,****kterým se mění reprezentativní ceny a částky dodatečných dovozních cel pro určité produkty v odvětví cukru, stanovené nařízením (ES) č. 1002/2006, pro hospodářský rok 2006/07**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 318/2006 ze dne 20. února 2006 o společné organizaci trhů v odvětví cukru ⁽¹⁾,s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 951/2006 ze dne 30. června 2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 318/2006, pokud jde o obchod s třetími zeměmi v odvětví cukru ⁽²⁾, a zejména na článek 36,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízením Komise (ES) č. 1002/2006 ⁽³⁾ stanovilo výše reprezentativních cen a dodatečných dovozních cel pro

bílý cukr, surový cukr a některé sirupy pro hospodářský rok 2006/07. Tyto ceny a tato cla byly naposledy pozměněny nařízením Komise (ES) č. 1381/2006 ⁽⁴⁾.

- (2) Informace, které má Komise v současnosti k dispozici, naznačují, že výše současných reprezentativních cen a dodatečných dovozních cel je třeba pozměnit v souladu s pravidly a podmínkami stanovenými nařízením (ES) č. 951/2006,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Reprezentativní ceny a dodatečná dovozní cla pro produkty uvedené v článku 36 nařízení (ES) č. 951/2006, stanovené nařízením (ES) č. 1002/2006 pro hospodářský rok 2006/07, se pozměňují a jsou uvedeny v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 26. září 2006.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 25. září 2006.

Za Komisi

Jean-Luc DEMARTY

generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 55, 28.2.2006, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 178, 1.7.2006, s. 24.

⁽³⁾ Úř. věst. L 179, 1.7.2006, s. 36.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 256, 20.9.2006, s. 7.

PŘÍLOHA

Pozměněné částky reprezentativních cen a dodatečného dovozního cla pro bílý cukr, surový cukr a produkty kódu KN 1702 90 99 použitelné ode dne 26. září 2006

(EUR)

Kód KN	Výše reprezentativních cen na 100 kg netto příslušného produktu	Výše dodatečného cla na 100 kg netto příslušného produktu
1701 11 10 ⁽¹⁾	22,21	5,20
1701 11 90 ⁽¹⁾	22,21	10,43
1701 12 10 ⁽¹⁾	22,21	5,01
1701 12 90 ⁽¹⁾	22,21	10,00
1701 91 00 ⁽²⁾	29,31	10,58
1701 99 10 ⁽²⁾	29,31	6,06
1701 99 90 ⁽²⁾	29,31	6,06
1702 90 99 ⁽³⁾	0,29	0,36

⁽¹⁾ Pro standardní jakost vymezenou v příloze I bodu III nařízení Rady (ES) č. 318/2006 (Úř. věst. L 58, 28.2.2006, s. 1).

⁽²⁾ Pro standardní jakost vymezenou v příloze I bodu II nařízení (ES) č. 318/2006.

⁽³⁾ Na 1 % obsahu sacharosy.

II

(Akty, jejichž zveřejnění není povinné)

KOMISE

ROZHODNUTÍ VÝBORU PRO CELNÍ SPOLUPRÁCI ES–TURECKO č. 1/2006

ze dne 26. září 2006,

kterým se stanoví prováděcí pravidla k rozhodnutí Rady přidružení ES–Turecko č. 1/95

(2006/646/ES)

VÝBOR PRO CELNÍ SPOLUPRÁCI,

s ohledem na Dohodu ze dne 12. září 1963 zakládající přidružení mezi Evropským hospodářským společenstvím a Tureckem,

s ohledem na rozhodnutí Rady přidružení ES–Turecko č. 1/95 ze dne 22. prosince 1995 o provádění závěrečné etapy celní unie⁽¹⁾ (dále jen „základní rozhodnutí“), a zejména na čl. 3 odst. 6, čl. 13 odst. 3 a čl. 28 odst. 3 uvedeného rozhodnutí,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Výbor pro celní spolupráci má stanovit vhodná opatření, která jsou nezbytná k provedení ustanovení celní unie uvedených v člancích 3, 13 a 28 rozhodnutí č. 1/95. K tomuto účelu přijal rozhodnutí č. 1/2001 ze dne 28. března 2001, kterým se mění rozhodnutí č. 1/96, kterým se stanoví prováděcí pravidla k rozhodnutí Rady přidružení ES–Turecko č. 1/95⁽²⁾.
- (2) Je nezbytné uvést rozhodnutí č. 1/2001 do souladu s posledními změnami nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní

kodeks Společenství⁽³⁾, zejména pokud jde o možné odmítnutí výpočtu částečného osvobození od cla v rámci pasivního zušlechťovacího styku na základě metody přidané hodnoty. Je rovněž nezbytné umožnit celním orgánům členských států vydávat „jednotná povolení“ Společenství pro schválené vývozce a stanovit, že Turecko může přijímat průvodní osvědčení A.TR. vystavená na základě těchto povolení.

- (3) V důsledku rozšíření Evropské unie je dále nutné vložit znění různých záznamů v nových úředních jazycích orgánů Evropské unie.
- (4) Cílem rozhodnutí Výboru pro celní spolupráci ES–Turecko č. 1/1999 ze dne 28. května 1999 o postupech usnadňujících vydávání průvodních osvědčení EUR.1 a vystavování prohlášení na fakture podle předpisů upravujících preferenční obchod mezi Evropskou unií, Tureckem a některými evropskými zeměmi⁽⁴⁾ je o usnadnění vydávání takovýchto dokladů o preferenčním původu Společenstvím nebo Tureckem v rámci preferenčních obchodních dohod uzavřených oběma stranami s některými zeměmi, kterými je zaveden systém kumulace původu na základě shodných pravidel o původu a zákaz jakéhokoli navrácení cla nebo osvobození od cla na dotyčné zboží. Rozhodnutí stanoví, že vývozci Společenství nebo Turecka používají prohlášení dodavatele, která potvrzují status původu ve Společenství nebo Turecku podle zmíněných pravidel, pro zboží obdržené od dodavatelů v druhé části celní unie, a upravuje související metody správní spolupráce.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 35, 13.2.1996, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 98, 7.4.2001, s. 31. Rozhodnutí naposledy pozměněné rozhodnutím č. 1/2003 (Úř. věst. L 28, 4.2.2003, s. 51).

⁽³⁾ Úř. věst. L 253, 11.10.1993, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 402/2006 (Úř. věst. L 70, 9.3.2006, s. 35).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 204, 4.8.1999, s. 43.

- (5) Cílem rozhodnutí Výboru pro celní spolupráci ES–Turecko č. 1/2000 ze dne 25. července 2000 o přijímání průvodních osvědčení EUR.1 nebo prohlášení na faktuře, která byla vystavena některými zeměmi, které podepsaly preferenční dohodu se Společenstvím nebo Tureckem, k prokázání původu ve Společenství nebo v Turecku ⁽¹⁾ je zajistit, aby zboží, na něž se vztahuje celní unie, mohlo využít ustanovení o volného oběhu uvedená v základním rozhodnutí i tehdy, pokud je dováženo do jedné části celní unie doprovázené dokladem o původu, který byl vystaven v zemi, se kterou Společenství i Turecko uzavřely preferenční obchodní dohody, kterými je zaveden systém kumulace původu na základě shodných pravidel původu a zákaz navrácení cla nebo osvobození od cla na dotyčné zboží.
- (6) Rozhodnutí č. 1/1999 a č. 1/2000 byla přijata s cílem usnadnit společné uplatňování celní unie a preferenčních obchodních dohod mezi Společenstvím nebo Tureckem a některými zeměmi. S výhradou úprav nezbytných pro jejich sladění s *acquis communautaire* je vhodné začlenit do tohoto rozhodnutí ustanovení obsažená v rozhodnutích č. 1/1999 a č. 1/2000 a uvedená rozhodnutí zrušit.
- (7) Po rozšíření systému celoevropské kumulace původu na další země, které jsou na základě Barcelonské deklarace, jež byla přijata na evropsko–středomořské konferenci konané ve dnech 27. a 28. listopadu 1995, účastníky Evropsko–středomořského partnerství, by měl být zaveden nezbytný odkaz na doklad o původu EUR-MED.
- (8) Pro usnadnění uplatňování prováděcích pravidel k rozhodnutí č. 1/95 je vhodné nahradit rozhodnutí č. 1/2001 novým rozhodnutím,
- PŘIJAL TOTO ROZHODNUTÍ:

HLAVA I

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Toto rozhodnutí stanoví prováděcí pravidla k rozhodnutí Rady přidružení ES–Turecko č. 1/95 (dále jen „základní rozhodnutí“).

Článek 2

Pro účely tohoto rozhodnutí se rozumí:

1. „třetí země“ země nebo území, které není součástí celního území celní unie ES–Turecko;

2. „částí celní unie“ na jedné straně celní území Společenství a na straně druhé celní území Turecka;
3. „státem“ členský stát Společenství nebo Turecko;
4. „celním kodexem Společenství“ celní kodex Společenství vydaný nařízením Rady (EHS) č. 2913/92 ⁽²⁾;
5. „prováděcími pravidly k celnímu kodexu Společenství“ nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 211, 22.8.2000, s. 16.

⁽²⁾ Úř. věst. L 302, 19.10.1992, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 648/2005 (Úř. věst. L 117, 4.5.2005, s. 13).

HLAVA II

CELNÍ USTANOVENÍ PRO OBCHOD SE ZBOŽÍM MEZI OBĚMA ČÁSTMI CELNÍ UNIE

KAPITOLA 1

Obecně

Článek 3

Aniž jsou dotčena ustanovení o volném oběhu uvedená v základním rozhodnutí, uplatňují se na obchod mezi oběma částmi celní unie za podmínek stanovených v tomto rozhodnutí celní kodex Společenství a prováděcí pravidla k němu, která jsou použitelná na celní území Společenství, a celní zákoník Turecka a prováděcí pravidla k němu, která jsou použitelná na celní území Turecka.

Článek 4

1. Za účelem provedení čl. 3 odst. 4 základního rozhodnutí se dovozní formalities pokládají ve státě vývozu za splněné potvrzením platnosti dokladu potřebného pro propuštění dotyčného zboží do volného oběhu.

2. Vystavení potvrzení uvedeného v odstavci 1 má za následek vznik celního dluhu při dovozu. Znamená rovněž uplatnění opatření obchodní politiky popsanych v článku 12 základního rozhodnutí, která se mohou na zboží vztahovat.

3. Má se za to, že celní dluh uvedený v odstavci 2 vzniká okamžikem, kdy celní orgány přijmou vývozní prohlášení vztahující se na dané zboží.

4. Dlužníkem je deklarant. V případě nepřímého zastoupení je dlužníkem také osoba, jejímž jménem se celní prohlášení činí.

5. Výše cla, která odpovídá celnímu dluhu, se stanoví na základě stejných podmínek jako v případě celního dluhu, který vyplývá z přijetí prohlášení o propuštění dotyčného zboží do volného oběhu ke stejnému dni za účelem ukončení režimu aktivního zušlechťovacího styku.

KAPITOLA 2

Ustanovení o správní spolupráci při pohybu zboží

Článek 5

Aniž jsou dotčeny články 11 a 17, prokazuje se splnění podmínky pro uplatnění ustanovení o volném oběhu uvedených v základním rozhodnutí dokladem, který vydávají na žádost vývozce celní orgány Turecka nebo členského státu.

Článek 6

1. Dokladem uvedeným v článku 5 je průvodní osvědčení A.TR. Vzor tohoto tiskopisu je uveden v příloze 1.

2. Průvodní osvědčení A.TR. lze použít pouze tehdy, pokud se zboží přepravuje přímo mezi oběma částmi celní unie. Zboží tvořící jednu zásilku však může být přepravováno přes třetí země s případnou překládkou nebo dočasným uskladněním v těchto zemích, jestliže zůstane pod dohledem celních orgánů v zemi tranzitu nebo uskladnění a není tam podrobena jiným operacím než případné vykládce, překládce nebo operacím, jejichž účelem je jejich uchování v nezměněném stavu.

Zboží může být přepravováno mezi oběma částmi celní unie potrubím přes třetí země.

3. Splnění podmínek stanovených v odstavci 2 se prokazuje tak, že se celním orgánům státu dovozu předloží:

a) buď jediný přepravní doklad, na jehož základě se uskutečňuje přeprava přes třetí zemi;

b) nebo potvrzení vydané celními orgány třetí země obsahující:

i) přesný popis produktů,

- ii) data vykládky nebo překládky produktů a případně jména použitých plavidel nebo jiných dopravních prostředků a
 - iii) potvrzení podmínek, v nichž se produkty nacházely ve třetí zemi;
- c) nebo nemohou-li být předloženy, jakékoliv jiné průkazní doklady.

Článek 7

1. Průvodní osvědčení A.TR. potvrzují celní orgány státu vývozu při vývozu zboží, na něž se vztahuje. Vývozce ho má k dispozici co nejdříve po uskutečnění vývozu nebo jeho zabezpečení.

2. Průvodní osvědčení A.TR. lze potvrdit pouze tehdy, pokud může sloužit jako doklad potřebný pro účely uplatnění ustanovení o volném oběhu uvedených v základním rozhodnutí.

3. Vývozce žádající o vydání průvodního osvědčení A.TR. musí být připraven kdykoli předložit na žádost celních orgánů státu vývozu, ve kterém je průvodní osvědčení A.TR. vydáváno, veškeré související doklady prokazující status původu dotyčného zboží a splnění ostatních podmínek stanovených v základním rozhodnutí nebo tímto rozhodnutím.

4. Vydávající celní orgány přijmou veškerá nezbytná opatření k tomu, aby ověřily status původu zboží a splnění ostatních podmínek stanovených v základním rozhodnutí nebo tímto rozhodnutím. Pro tyto účely mají právo požadovat jakékoli podklady a provádět jakoukoli kontrolu účtů vývozce nebo jakoukoli jinou kontrolu, kterou považují za účelnou. Vydávající celní orgány rovněž zajistí řádné vyplnění osvědčení. Zkontrolují především, je-li prostor určený pro popis produktů vyplněn takovým způsobem, aby byla vyloučena možnost dodatečného podvodného doplnění.

Článek 8

1. Průvodní osvědčení A.TR. musí být předloženo celním orgánům státu dovozu do čtyř měsíců ode dne vydání celními orgány státu vývozu.

2. Průvodní osvědčení A.TR., která jsou celním orgánům státu dovozu předložena po uplynutí lhůty uvedené v odstavci 1, mohou být přijata, pokud nemohly být předloženy ve stanovené lhůtě v důsledku mimořádných okolností.

3. V ostatních případech opožděného předložení průvodního osvědčení A.TR. je mohou celní orgány státu dovozu přijmout, pokud jim bylo dotyčné zboží předloženo před uplynutím uvedené lhůty.

Článek 9

1. Průvodní osvědčení A.TR. se vystavují v jednom z úředních jazyků Společenství nebo v turečtině a v souladu s vnitrostátními právními předpisy státu vývozu. Jsou-li osvědčení vystavena v turečtině, musí být vystavena rovněž v jednom z úředních jazyků Společenství. Vypisují se na stroji nebo rukou inkoustem a hůlkovým písmem.

2. Tiskopisy mají rozměr 210 × 297 mm. Použitý papír musí být bílý, klížený pro psaní, nesmí obsahovat dřevovinu a musí mít hmotnost nejméně 25 g/m². Musí mít pozadí s tištěným zeleným gilošovaným vzorem, které zviditelní jakékoli padělání mechanickými nebo chemickými prostředky.

Členské státy a Turecko si mohou vyhradit právo tisknout tiskopisy samy, nebo je nechat tisknout schválenými tiskárnami. V druhém případě musí každý tiskopis obsahovat odkaz na takové schválení. Každý tiskopis musí nést jméno a adresu tiskárny nebo značku, podle níž lze tiskárnu identifikovat. Musí také obsahovat pořadové číslo pro účely identifikace.

3. Průvodní osvědčení A.TR. se vyplňuje v souladu s vysvětlivkami uvedenými v příloze II a veškerými dodatečnými pravidly stanovenými v rámci celní unie.

Článek 10

1. Průvodní osvědčení A.TR. se předkládají celním orgánům státu dovozu v souladu s postupy stanovenými tímto státem. Tyto orgány mohou požadovat překlad osvědčení. Mohou rovněž požadovat, aby bylo k dovoznímu prohlášení připojeno prohlášení dovozce, že zboží splňuje podmínky potřebné pro propuštění do volného oběhu.

2. Jsou-li zjištěny drobné rozpory mezi údaji v průvodních osvědčeních A.TR. a údaji v podkladech, které byly celním orgánům předloženy za účelem splnění celních formalit při dovozu zboží, není tím zapříčiněna neplatnost osvědčení, je-li řádně prokázáno, že se toto osvědčení vztahuje na předložené zboží.

3. Zřejmé formální chyby, například překlapy, v průvodních osvědčeních A.TR. nevedou k odmítnutí osvědčení, nejsou-li takové povahy, že vyvolávají pochybnosti o správnosti údajů v něm obsažených.

4. V případě krádeže, ztráty nebo zničení průvodního osvědčení A.TR. může vývozce požádat celní orgán, který je vydal, o vystavení duplikátu na základě vývozních dokladů, které má celní orgán v držení. Takto vystavený duplikát průvodního osvědčení A.TR. musí v kolonce 8 obsahovat jednu z následujících poznámek společně s datem vystavení a pořadovým číslem originálu osvědčení:

„ES ‚DUPLICADO‘

CS ‚DUPLIKÁT‘

DA ‚DUPLIKAT‘

DE ‚DUPLIKAT‘

ET ‚DUPLIKAAT‘

EL ‚ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ‘

EN ‚DUPLICATE‘

FR ‚DUPLICATA‘

IT ‚DUPLICATO‘

LV ‚DUBLIKĀTS‘

LT ‚DUBLIKATAS‘

HU ‚MÁSODLAT‘

MT ‚DUPLIKAT‘

NL ‚DUPLICAAT‘

PL ‚DUPLIKAT‘

PT ‚SEGUNDA VIA‘

SL ‚DVOJNIK‘

SK ‚DUPLIKÁT‘

FI ‚KAKSOISKAPPALE‘

SV ‚DUPLIKAT‘

TR ‚İKİNCİ NÜSHADİR‘

Článek 11

1. Odchylně od článku 7 lze v souladu s níže uvedenými ustanoveními použít zjednodušený postup pro vydávání průvodních osvědčení A.TR.

2. Celní orgány státu vývozu mohou povolit kterémukoli vývozci (dále jen „schválený vývozce“), který často odesílá zboží, pro které lze vydat průvodní osvědčení A.TR., a který uspokojivým způsobem poskytne příslušným orgánům veškeré záruky potřebné k ověření statusu původu zboží, aby v době vývozu nemusel předkládat celnímu úřadu státu vývozu zboží nebo žádost o průvodní osvědčení A.TR. vztahující se na toto zboží za účelem obdržení průvodního osvědčení A.TR. na základě podmínek stanovených v článku 7.

3. Celní orgány nevydají povolení uvedené v odstavci 2 vývozcům, kteří neposkytují veškeré záruky, které celní orgány považují za nezbytné. Příslušné orgány mohou povolení kdykoli odejmout. Jsou povinny tak učinit, jestliže schválený vývozce již nesplňuje podmínky nebo neposkytuje tyto záruky.

4. V povolení, které vydávají celní orgány, se uvádí zejména:

- a) úřad odpovědný za předběžné potvrzení osvědčení;
- b) způsob, kterým schválený vývozce musí prokázat použití těchto osvědčení;
- c) v případech uvedených v odst. 5 písm. b) orgán příslušný k provedení následného ověření podle článku 16.

5. V povolení musí být, podle toho, jak rozhodnou příslušné orgány, stanoveno, že kolonka vyhrazená pro potvrzení celním úřadem musí být:

- a) buď předem potvrzena otiskem razítka příslušného celního úřadu státu vývozu a podpisem zaměstnance tohoto úřadu, který může být faksimile;

b) nebo potvrzena otiskem zvláštního razítka schváleného vývozce, které schválily celní orgány státu vývozu a které odpovídá vzoru v příloze III. Otisk razítka může být na tiskopisech předtištěn.

6. V případech uvedených v odst. 5 písm. a) se do kolonky 8 „Poznámky“ průvodního osvědčení A.TR. uvede jedna z těchto poznámek:

„ES „Procedimiento simplificado“

CS „Zjednodušený postup“

DA „Forenklet fremgangs måde“

DE „Vereinfachtes Verfahren“

ET „Lihtsustatud tolliprotseduur“

EL „Απλουστευμένη διαδικασία“

EN „Simplified procedure“

FR „Procédure simplifiée“

IT „Procedura semplificata“

LV „Vienkaršota procedūra“

LT „Supaprastinta procedūra“

HU „Egyszerűsített eljárás“

MT „Procedura simplifikata“

NL „Vereenvoudigde regeling“

PL „Procedura uproszczona“

PT „Procedimento simplificado“

SL „Poenostavljen postopek“

SK „Zjednodušený postup“

FI „Yksinkertaistettu menettely“

SV „Förenklat förfarande“

TR „Basitleştirilmiş prosedür.“

7. Vyplněné osvědčení, ve kterém je uvedena poznámka podle odstavce 6 a které je podepsáno schváleným vývozcem, je rovnocenné dokladu o splnění podmínek uvedených v článku 5.

Článek 12

1. Vývozce často vyvážející zboží z jiného členského státu Společenství, než ve kterém je usazen, může získat status schváleného vývozce vztahující se na tyto vývozy.

Za tímto účelem podá žádost příslušným celním orgánům členského státu, ve kterém je usazen a vede evidenci dokladů

potvrzujících status dotyčného zboží a splnění ostatních požadavků základního a tohoto rozhodnutí.

2. Pokud jsou orgány uvedené v odstavci 1 přesvědčeny, že jsou podmínky stanovené v článku 11 splněny, a vydají povolení, oznámí to celním orgánům dotčených členských států.

3. V případech, kdy adresa pro ověření nebyla předtištěna v kolonce 14 průvodního osvědčení A.TR., uvede vývozce v kolonce 8 „Poznámky“ průvodního osvědčení A.TR. odkaz na členský stát, který vydal povolení a kterému celní orgány Turecka zasílají žádosti o následné ověření podle článku 16.

Článek 13

Je-li zboží umístěno pod dohled celního úřadu v jedné části celní unie, je možné nahradit původní průvodní osvědčení A.TR. jedním nebo více průvodními osvědčeními A.TR. pro účely zaslání všeho tohoto zboží nebo jeho části na jiné místo v rámci celního území celní unie. Náhradní průvodní osvědčení A.TR. vydává celní úřad, pod jehož dohledem se zboží nachází.

Článek 14

1. Celní orgány členských států Společenství a Turecka si navzájem předají prostřednictvím Komise Evropských společenství vzory otisků razítek, která jejich celní úřady používají při vydávání průvodních osvědčení A.TR., a adresy celních orgánů příslušných k ověřování těchto osvědčení.

2. Za účelem správného uplatňování tohoto rozhodnutí si Společenství a Turecko poskytují prostřednictvím příslušných celních orgánů vzájemnou pomoc při kontrole pravosti průvodních osvědčení A.TR. a při kontrole správnosti údajů v nich obsažených.

Článek 15

1. Odchylně od čl. 7 odst. 1 může být průvodní osvědčení A.TR. ve výjimečných případech vydáno po vývozu zboží, jehož se týká, jestliže:

a) nebylo vydáno při vývozu v důledku omylu, neúmyslného opomenutí nebo zvláštních okolností nebo

b) bylo celním orgánům věrohodně prokázáno, že průvodní osvědčení A.TR. bylo vydáno, ale nebylo při dovozu přijato z technických důvodů.

2. Pro účely odstavce 1 musí vývozce v žádosti uvést místo a datum vývozu produktů, kterých se průvodní osvědčení A.TR. týká, a odůvodnění této žádosti.

3. Celní orgány mohou vydat průvodní osvědčení A.TR. dodatečně pouze po ověření, zda jsou informace uvedené v žádosti vývozce v souladu s údaji v odpovídajícím spisu.

4. Průvodní osvědčení A.TR. vydaná dodatečně musí v kolonce 8 obsahovat jednu z těchto poznámek:

„ES ‚EXPEDIDO A POSTERIORI‘

CS ‚VYSTAVENO DODATEČNĚ‘

DA ‚UDSTEDT EFTERFØLGENDE‘

DE ‚NACHTRÄGLICH AUSGESTELLT‘

ET ‚VÄLJA ANTUD TAGASIULATUVALT‘

EL ‚ΕΚΔΟΘΕΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ‘

EN ‚ISSUED RETROSPECTIVELY‘

FR ‚DÉLIVRÉ A POSTERIORI‘

IT ‚RILASCIATO A POSTERIORI‘

LV ‚IZSNIEGTS RETROSPEKTĪVI‘

LT ‚RETROSPEKTYVUSIS IŠDAVIMAS‘

HU ‚KIADVA VISSZAMENŐLEGES HATÁLLYAL‘

MT ‚MAHRUĠ RETROSPETTIVAMENT‘

NL ‚AFGEGEVEN A POSTERIORI‘

PL ‚WYSTAWIONE RETROSPEKTYWNIĘ‘

PT ‚EMITIDO A POSTERIORI‘

SL ‚IZDANO NAKNADNO‘

SK ‚VYDANÉ DODATOČNE‘

FI ‚ANNETTU JÄLKIKÄTEEN‘

SV ‚UTFÄRDAT I EFTERHAND‘

TR ‚SONRADAN VERİLMİŞTİR.‘

Článek 16

1. Dodatečné ověření průvodního osvědčení A.TR. se provádí nahodile anebo vždy v případech, kdy mají celní orgány státu dovozu odůvodněné pochybnosti o pravosti osvědčení, o statusu původu dotyčného zboží nebo o splnění jiných podmínek stanovených v základním rozhodnutí nebo tomto rozhodnutí.

2. Pro účely odstavce 1 vrátí celní orgány státu dovozu celním orgánům státu vývozu průvodní osvědčení A.TR. a fakturu, pokud byla předložena, nebo kopii těchto dokladů a případně uvedou důvody pro svou žádost o ověření. Spolu se žádostí o ověření zašlou rovněž veškeré získané doklady a informace nasvědčující, že údaje uvedené v průvodním osvědčení A.TR. nejsou správné.

3. Ověřování provádějí celní orgány státu vývozu. Pro tyto účely mají právo požadovat jakékoli doklady a provádět jakoukoli kontrolu účtů vývozce nebo jakoukoli jinou kontrolu, kterou považují za účelnou.

4. Jestliže se celní orgány státu dovozu rozhodnou pozastavit uplatňování zacházení s dotyčným zbožím na základě ustanovení o volném oběhu uvedených v základním rozhodnutí až do výsledku ověření, nabídnou dovozci propuštění zboží, avšak stanoví ochranná opatření, která považují za potřebná.

5. Celní orgány žádající o ověření jsou informovány o jeho výsledcích co nejdříve. Z výsledků musí být zřejmé, zda jsou doklady pravé, zda lze u dotyčného zboží mít za to, že bylo v celní unii ve volném oběhu, a zda toto zboží splňuje ostatní podmínky stanovené v základním rozhodnutí a tomto rozhodnutí.

6. Jestliže v případě odůvodněných pochybností neobdrží žádající celní orgány žádnou odpověď ve lhůtě deseti měsíců ode dne podání žádosti o ověření nebo jestliže odpověď neobsahuje údaje, které postačují k rozhodnutí o pravosti daného dokladu nebo o skutečném původu dotyčného zboží, nepřiznají nárok na zacházení podle ustanovení o volném oběhu uvedených v základním rozhodnutí, s výjimkou mimořádných okolností.

Článek 17

1. Odchylně od článku 5 se ustanovení o volném oběhu uvedená v základním rozhodnutí uplatňují rovněž na zboží dovážené do jedné části celní unie, pokud je toto zboží provázeno dokladem o původu ve Společenství nebo v Turecku vydaným v zemi, skupině zemí nebo na území na základě preferenčních obchodních dohod, které s touto zemí, skupinou zemí nebo územím uzavřelo Společenství i Turecko a kterými je zaveden systém kumulace původu znamenající uplatňování shodných pravidel původu a zákaz navrácení cla nebo osvobození od cla.

2. Na doklady uvedené v odstavci 1 se vztahují ujednání o správní spolupráci stanovená v pravidlech původu v příslušných preferenčních obchodních dohodách.

Článek 18

Spory, které vyvstanou při ověřování podle článku 16 a které není možné vyřešit mezi celními orgány žádajícími o ověření a celními orgány příslušnými k tomuto ověření, nebo případy rozdílného výkladu tohoto rozhodnutí se předloží Výboru pro celní spolupráci.

Ve všech případech se řešení sporů mezi dovozcem a celními orgány státu dovozu řídí právními předpisy tohoto státu.

Článek 19

Každé osobě, která vystaví doklad nebo zapřičiní vydání dokladu obsahujícího nesprávné údaje za účelem získání zachá-

zení na základě ustanovení o volném oběhu uvedených v základním rozhodnutí, se uloží sankce.

KAPITOLA 3

Ustanovení o zboží dováženém cestujícími

Článek 20

Není-li zboží přepravované cestujícími z jedné části celní unie do druhé určeno pro obchodní účely, použijí se na ně ustanovení o volném oběhu uvedená v základním rozhodnutí, aniž by podléhalo předložení osvědčení podle kapitoly 2, pokud je deklarováno jako zboží, které splňuje podmínky volného oběhu, a neexistují žádné pochybnosti o správnosti tohoto prohlášení.

KAPITOLA 4

Poštovní zásilky

Článek 21

Na poštovní zásilky (včetně poštovních balíků) se použijí ustanovení o volném oběhu uvedená v základním rozhodnutí, aniž by podléhaly předložení osvědčení stanoveného v kapitole 2, není-li na obalu ani v průvodních dokladech uvedeno, že obsahují zboží, které nespĺňuje podmínky stanovené v základním rozhodnutí. Toto označení představuje žlutá nálepka, jejíž vzor je uveden v příloze IV, kterou ve všech takových případech příslušné orgány státu vývozu.

HLAVA III

CELNÍ USTANOVENÍ POUŽITELNÁ V OBCHODĚ SE ZBOŽÍM S TŘETÍMI ZEMĚMI

KAPITOLA 1

Ustanovení o hodnotě zboží pro celní účely

Článek 22

Náklady na dopravu a pojištění a náklady na nakládku a manipulaci spojené s přepravou zboží třetí země po jeho vstupu na území celní unie se pro účely určení celní hodnoty neberou v úvahu za předpokladu, že jsou vykázány odděleně od ceny, která byla nebo má být za uvedené zboží skutečně zaplacená.

KAPITOLA 2

Pasivní zušlechťovací styk

Článek 23

Pro účely této kapitoly se „trojúhelníkovým obchodem“ rozumí systém, na jehož základě se po ukončení režimu pasivního zušlechťovacího styku propouštějí do volného oběhu zušlechťované výrobky s částečným nebo úplným osvobozením od dovozního cla v jiné části celní unie, než ze které bylo zboží dočasně vyvezeno.

Článek 24

Pokud jsou zušlechtěné nebo náhradní výrobky propuštěny do volného oběhu v rámci systému trojúhelníkového obchodu, použije se ke sdělování informací o dočasně vyvezeném zboží v trojúhelníkovém obchodu za účelem získání částečného nebo úplného osvobození od cla pro zušlechtěné nebo náhradní výrobky informační list INF 2.

Článek 25

1. Informační list INF 2 se pro dané množství zboží propuštěné do režimu vystavuje v jednom originálu a jedné kopii na tiskopisech, které odpovídají vzoru uvedenému v příloze 71 prováděcích opatření celního kodexu Společenství, když je vystaven ve Společenství, nebo vzoru obdobně uvedenému v celním zákoně Turecka na základě uvedené přílohy, když je vystaven v Turecku. Tiskopisy se vyplňují v jednom z úředních jazyků Společenství nebo v turečtině. Úřad vstupu potvrdí originál a kopii informačního listu INF 2. Ponechá si kopii a deklarantovi vrátí originál.

2. Úřad vstupu, který je požádán o potvrzení informačního listu INF 2, uvede v kolonce 16 způsob ztotožnění dočasně vyvezeného zboží.

3. Pokud jsou odebrány vzorky nebo použita vyobrazení nebo technický popis, ověří úřad uvedený v odstavci 1 tyto vzorky, vyobrazení nebo technický popis přiložením celní uzávěry buď na zboží, pokud to jeho povaha dovoluje, nebo na jeho obal, a to takovým způsobem, aby nemohlo dojít k nedovolené manipulaci.

Nálepka s otiskem razítka úřadu a referenčními údaji z vývozního prohlášení se připevní na vzorky, vyobrazení nebo technický popis tak, aby nedošlo k záměně.

Vzorky, vyobrazení a technický popis ověřený a opatřený uzávěrou v souladu s odstavcem 3 se vrátí vývozci, který je potom s neporušenou uzávěrou předloží při zpětném dovozu zušlechtěných nebo náhradních výrobků.

4. Pokud je nutná analýza a její výsledky budou známy až po potvrzení informačního listu INF 2 celním úřadem, obdrží

vývozce doklad obsahující výsledky analýzy v zapečetěné obálce zabezpečené proti nedovolené manipulaci.

Článek 26

1. Úřad výstupu na originálu osvědčí, že zboží opustilo celní území, a vrátí jej osobě, která ho předložila.

2. Dovozce zušlechtěných nebo náhradních výrobků předloží originál informačního listu INF 2 a případně úřadu ukončení uvede způsob ztotožnění.

Článek 27

1. Pokud má celní úřad, který vydává informační list INF 2, za to, že jsou kromě informací uvedených v informačním listu zapotřebí další informace, запиše tyto údaje. V případě nedostatku místa se přiloží dodatečný list. Toto se poznamená na originálu.

2. Celní úřad, který potvrdil informační list INF 2, může být požádán, aby po odbavení ověřil pravost listu a správnost údajů v něm obsažených.

3. V případě více než jedné zásilky je možné vystavit potřebný počet informačních listů INF 2 pro příslušné množství zboží nebo produktů propuštěných do režimu. Počáteční informační list může být rovněž nahrazen dalšími informačními listy, nebo pokud je použit pouze jeden informační list, může celní úřad, kterému je list potvrzen, poznamenat na originálu množství zboží nebo produktů. V případě nedostatku místa se přiloží dodatečný list, což se poznamená na originálu.

4. Celní orgány mohou povolit používání souhrnných informačních listů INF 2 pro obchodní toky v rámci trojúhelníkového obchodu, které zahrnují velký počet operací, které se vztahují na celkové množství dovozu nebo vývozu za určité období.

5. Výjimečně může být informační list INF 2 vydán dodatečně, ne však po uplynutí lhůty pro uchování dokladů.

Článek 28

V případě krádeže, ztráty nebo zničení informačního listu INF 2 může hospodářský subjekt požádat celní úřad, který jej potvrdil, o vystavení duplikátu. Tento úřad této žádosti vyhoví, lze-li prokázat, že dočasně vyvezené zboží, na něž se žádost o vystavení duplikátu vztahuje, nebylo zpětně dovezeno.

Originál a takto vystavené kopie informačního listu nesou jedno z těchto označení:

„ES	„DUPLICADO“
CS	„DUPLIKÁT“
DA	„DUPLIKAT“
DE	„DUPLIKAT“
ET	„DUPLIKAAT“
EL	„ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ“
EN	„DUPLICATE“
FR	„DUPLICATA“
IT	„DUPLICATO“
LV	„DUBLIKĀTS“
LT	„DUBLIKATAS“
HU	„MÁSODLAT“
MT	„DUPLIKAT“
NL	„DUPLICAAT“
PL	„DUPLIKAT“
PT	„SEGUNDA VIA“
SL	„DVOJNIK“
SK	„DUPLIKÁT“
FI	„KAKSOISKAPPALE“
SV	„DUPLIKAT“
TR	„İKİNCİ NÜSHADİR“

Článek 29

Částečné osvobození od dovozního cla převzetím nákladů na zpracování jako základu pro určení cla se na žádost udělí u zušlechtěných výrobků, které mají být propuštěny do volného oběhu.

Celní orgány odmítnou výpočet částečného osvobození od dovozního cla podle tohoto ustanovení, pokud se před propuštěním zušlechtěných výrobků do volného oběhu zjistí, že jediným účelem propuštění dočasně vyvezeného zboží, které nepochází z některé části celní unie ve smyslu hlavy II kapitoly 2 oddílu 1 celního kodexu Společenství a hlavy II kapitoly II oddílu 1 tureckého celního zákoníku, do volného oběhu s nulovou sazbou cla bylo využít částečného osvobození podle tohoto ustanovení.

Pravidla týkající se celní hodnoty zboží stanovená v celním kodexu Společenství a tureckém celním zákoníku platí obdobně na náklady zpracování, které nezohledňují dočasně vyvezené zboží.

KAPITOLA 3

Vrácené zboží

Článek 30

1. Zboží, které bylo po vyvezení z jedné části celní unie vráceno do druhé části celní unie a propuštěno do volného oběhu ve lhůtě tří let, je na žádost dotčené osoby osvobozeno od dovozního cla.

Lhůtu tří let lze s ohledem na zvláštní okolnosti prodloužit.

2. Pokud bylo vrácené zboží před vývozem z celního území jedné části celní unie propuštěno do volného oběhu se sníženou nebo nulovou sazbou dovozního cla z důvodu svého použití ke zvláštnímu účelu, přizná se osvobození od cla podle odstavce 1, pouze pokud se má ke stejnému účelu zpětně dovézt.

Nemá-li být vrácené zboží dovezeno ke stejnému použití, snižuje se vyměřená částka dovozního cla o případně vybranou částku cla při prvním propuštění tohoto zboží do volného oběhu. Je-li tato částka vyšší než částka vyplývající z propuštění vráceného zboží do volného oběhu, žádná náhrada se neposkytuje.

3. Osvobození od dovozního cla stanovené v odstavci 1 se nepřizná v případě zboží vyváženého z celního území jedné části celní unie v režimu pasivního zušlechtovacího styku, ledaže toto zboží zůstane ve státě, do kterého bylo vyvezeno.

Článek 31

Osvobození od dovozního cla podle článku 30 se poskytuje pouze tehdy, je-li zboží dovezeno zpět ve stavu, v němž bylo vyvezeno.

Článek 32

Články 30 a 31 se použijí přiměřeně na zušlechtěné výrobky, které byly původně vyvezeny nebo zpětně vyvezeny poté, co byly propuštěny do režimu aktivního zušlechtovacího styku.

Dlužná částka dovozního cla vyplývající ze zákona se stanoví na základě pravidel použitelných v režimu aktivního zušlechtovacího styku, přičemž se datum zpětného vývozu zušlechtěných výrobků považuje za datum propuštění do volného oběhu.

Článek 33

Vrácené zboží je osvobozeno od dovozního cla, i když představuje pouze poměrnou část zboží předtím vyvezeného z druhé části celní unie.

Totéž platí pro zboží, které tvoří součásti nebo příslušenství ke strojům, nástrojům, přístrojům nebo jiným výrobkům předtím vyvezeným z druhé části celní unie.

Článek 34

1. Odchylně od článku 31 se vrácené zboží osvobozuje od dovozního cla v těchto případech:

- a) zboží, se kterým se po vyvezení z druhé části celní unie nezacházelo jiným způsobem, než jak je nezbytné k jeho uchování v nezměněném stavu, nebo se s ním nakládalo způsobem, kterým se pouze změnil jeho vzhled;
- b) zboží, se kterým se po vyvezení z druhé části celní unie zacházelo jiným způsobem, než jak je nezbytné k jeho uchování v nezměněném stavu, nebo se s ním nakládalo jiným způsobem než pouze pozměňujícím jeho vzhled, které se však ukázalo jako poškozené nebo nevhodné pro zamýšlené použití, za předpokladu, že je splněna jedna z těchto podmínek:

— toto zacházení nebo nakládání se zbožím bylo provedeno pouze za účelem jeho opravy nebo obnovení jeho dobrého stavu,

— jeho nevhodnost pro zamýšlené použití se ukázala až poté, co toto zacházení nebo nakládání začalo.

2. Pokud se s vráceným zbožím zacházelo nebo nakládalo způsobem povoleným podle odst. 1 písm. b) a toto zacházení by způsobilo, že zboží podléhá dovoznímu clu, pokud by bylo propuštěno do režimu pasivního zušlechťovacího styku, použijí se platná pravidla pro vyměření cla v rámci tohoto režimu.

Pokud však zboží prošlo operací skládající se z opravy nebo obnovení dobrého stavu, které se stalo nevyhnutným v důsledku nepředvídaných okolností, které vznikly mimo obě části celní unie, což bylo celním orgánům uspokojivým způsobem prokázáno, poskytnete se osvobození od dovozního

cla za předpokladu, že hodnota vráceného zboží není v důsledku této operace vyšší než jeho hodnota v době vývozu z celního území druhé části celní unie.

3. Pro účely odst. 2 druhého pododstavce se:

- a) „opravou nebo obnovením dobrého stavu, které se stalo nevyhnutným“ se rozumí jakákoli operace k odstranění provozních závad nebo závažného poškození zboží, ke kterému došlo, když se zboží nacházelo mimo obě části celního území, bez níž by nebylo možné používat zboží běžným způsobem k účelům, pro které bylo určeno;
- b) hodnota vráceného zboží se nepovažuje v důsledku operace, které se zboží podrobilo, za vyšší, než byla jeho hodnota v době vývozu z druhé části celní unie, pokud tato operace nepřesahuje to, co je nezbytně nutné, aby zboží mohlo být nadále používáno stejným způsobem jako v té době.

Pokud oprava zboží nebo obnovení jeho dobrého stavu vyžaduje použití náhradních součástí, je toto použití omezeno na náhradní součástky, které jsou nezbytně nutné k tomu, aby toto zboží mohlo být používáno stejným způsobem jako v době vývozu.

Článek 35

Při vyřizování vývozních celních formalit vydají celní orgány na žádost dotčené osoby doklad obsahující informace nezbytné ke ztotožnění zboží v případě jeho vrácení na celní území jedné části celní unie.

Článek 36

1. Jako vrácené zboží se přijímá:

— zboží, pro které byly jako podpůrné doklady k prohlášení o propuštění do režimu volného oběhu předloženy tyto doklady:

- a) kopie vývozního prohlášení, kterou vývozci vrátily celní orgány, nebo kopie tohoto dokladu ověřená těmito orgány nebo
- b) informační list stanovený v článku 37.

Pokud důkazy, které mají celní orgány na celním úřadu zpětného dovozu k dispozici nebo které mohou získat od dotčené osoby, prokazují, že zboží propuštěné do volného oběhu bylo původně vyvezeno z druhé části celní unie a v této době splňovalo podmínky pro přijetí jako vrácené zboží, doklady uvedené v písmenu a) a b) se nevyžadují,

— zboží, které zahrnuje karnet ATA vydaný v druhé části celní unie.

Toto zboží lze přijmout jako vrácené zboží v rámci omezení stanovených v článku 30, a to i v případě, že doba platnosti karnetu ATA skončila.

Ve všech případech se provedou tyto formality:

— ověření informací uvedených v kolonkách A až G dokladu pro zpětný dovoz,

— vyplnění kontrolního útržku a kolonky H na listu pro zpětný dovoz,

— zadržení dokladu pro zpětný dovoz.

2. První odrážka odstavce 1 se nevztahuje na mezinárodní pohyb obalů, dopravních prostředků a určitého zboží propuštěného na základě zvláštních celních pravidel, pokud všeobecná nebo smluvní ustanovení stanoví, že za těchto okolností se celní doklady nevyžadují.

Nepoužije se rovněž v případech, kdy lze zboží deklarovat pro propuštění do režimu volného oběhu ústně nebo jiným úkonem.

3. Pokud to celní orgány na celních úřadech zpětného dovozu považují za nezbytné, mohou dotčenou osobu požádat, aby předložila dodatečné důkazy, zejména za účelem ztotožnění vráceného zboží.

Článek 37

Informační list INF 3 se vystavuje v jednom originálu a dvou kopiích na tiskopisech, které odpovídají vzoru uvedenému v příloze 110 prováděcích pravidel k celnímu kodexu Společenství, když je vydán ve Společenství, nebo vzoru obdobně uvedenému v celním zákoně Turecka na základě uvedené přílohy, když je vydán v Turecku. Tiskopisy se vyplňují v jednom z úředních jazyků Společenství nebo v turečtině.

Článek 38

1. Informační list INF 3 vystaví na žádost vývozce celní orgány na celním úřadě vývozu při vyřízení vývozních formalit u dotyčného zboží, pokud vývozce prohlásí, že se toto zboží pravděpodobně vrátí přes celní úřad druhé části celní unie.

2. Informační list INF 3 mohou vystavit celní orgány na celním úřadě vývozu na žádost vývozce také po vyřízení celních formalit u dotyčného zboží za předpokladu, že tyto orgány mohou na základě informací, které mají k dispozici, zjistit, že se údaje v žádosti vývozce vztahují na vyvážené zboží.

Článek 39

1. Informační list INF 3 musí obsahovat všechny informace, které celní orgány požadují za účelem ztotožnění vyváženého zboží.

2. Pokud se očekává, že se dovážené zboží vrátí do druhé části celní unie nebo do obou částí celní unie přes více celních úřadů jiných než celní úřad vývozu, může vývozce požádat o vydání více informačních listů INF 3, které se vztahují na celkové množství vyváženého zboží.

Podobně může vývozce požádat celní orgány, které vydaly informační list INF 3, aby ho nahradily více informačními listy INF 3, které se vztahují na celkové množství zboží zahrnutého v původně vydaném informačním listu INF 3.

Vývozce může rovněž požádat o vydání informačního listu INF 3, který se vztahuje pouze na část vyváženého zboží.

Článek 40

Originál a jedna kopie informačního listu INF 3 se vrátí vývozci k předložení celnímu úřadu zpětného dovozu. Druhá kopie se uloží do úředních spisů celních orgánů, které jej vydaly.

Článek 41

Celní úřad zpětného dovozu zaznamená na originál a kopii informačního listu INF 3 množství vráceného zboží osvobozeného od dovozního cla, přičemž si ponechá originál a kopii s referenčním číslem a datem prohlášení s návrhem na propuštění do volného oběhu zašle celním orgánům, které informační list vydaly.

Zmíněné celní orgány porovnají tuto kopii s kopií, kterou mají v držení, a založí ji do úředních spisů.

Článek 42

V případě krádeže, ztráty nebo zničení originálu informačního listu INF 3 může dotčená osoba požádat celní orgány, které jej vydaly, o vystavení duplikátu. Tyto orgány žádosti vyhoví, pokud to okolnosti odůvodňují. Takto vystavený duplikát nese jedno z těchto označení:

„ES ‚DUPLICADO‘

CS ‚DUPLIKÁT‘

DA ‚DUPLIKAT‘

DE ‚DUPLIKAT‘

ET ‚DUPLIKAAT‘

EL ‚ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ‘

EN ‚DUPLICATE‘

FR ‚DUPLICATA‘

IT ‚DUPLICATO‘

LV ‚DUBLIKĀTS‘

LT ‚DUBLIKATAS‘

HU ‚MÁSODLAT‘

MT ‚DUPLIKAT‘

NL ‚DUPLICAAT‘

PL ‚DUPLIKAT‘

PT ‚SEGUNDA VIA‘

SL ‚DVOJNIK‘

SK ‚DUPLIKÁT‘

FI ‚KAKSOISKAPPALE‘

SV ‚DUPLIKAT‘

TR ‚İKİNCİ NÜSHADİR‘

Celní orgány zaznamenají na kopii informačního listu INF 3, kterou mají v držení, že byl vystaven duplikát.

Článek 43

1. Na žádost celních orgánů na celním úřadě zpětného dovozu sdělí celní orgány na celním úřadě vývozu všechny informace, které mají k dispozici a které umožní určit, zda zboží splňuje podmínky pro použití této kapitoly.

2. Pro žádost o informace a sdělení informací uvedených v odstavci 1 lze použít informační list INF 3.

KAPITOLA 4

Prokazování preferenčního původu zboží v části celní unie

Článek 44

Tato kapitola stanoví pravidla, která mají usnadnit:

- vydávání průvodních osvědčení EUR.1 nebo EUR–MED a vystavování prohlášení na faktuře nebo prohlášení na faktuře EUR–MED podle ustanovení preferenčních obchodních dohod, které uzavřely Společenství i Turecko se zeměmi, skupinami zemí nebo územími a kterými je zaveden systém kumulace původu znamenající uplatňování shodných pravidel původu a zákaz navrácení cla nebo osvobození od cla;
- správní spolupráci mezi celními orgány členských států Společenství a Turecka pro tyto účely.

Článek 45

1. Za účelem provedení čl. 44 písm. a) vystavují dodavatelé zboží, které se nachází ve volném oběhu v rámci celní unie a má být dodáno mezi dvěma částmi celní unie, prohlášení (dále jen „prohlášení dodavatele“) o statusu původu dodávaného zboží s ohledem na pravidla původu stanovená v dotyčných preferenčních obchodních dohodách.

2. Prohlášení dodavatele používají vývozci jako doklad, zejména jako podklad žádostí o vydání průvodního osvědčení EUR.1 nebo EUR–MED, nebo jako doklad, na jehož základě může být vystaveno prohlášení na faktuře nebo prohlášení na faktuře EUR–MED.

Článek 46

S výjimkou případů uvedených v článku 47 vystaví dodavatel samostatné prohlášení pro každou zásilku zboží.

Dodavatel vystaví toto prohlášení na obchodní faktuře k této zásilce nebo na dodacím listě nebo jakémkoli jiném obchodním dokladu, v němž je dotyčné zboží popsáno dostatečně podrobně, aby se umožnilo jeho ztotožnění.

Dodavatel může prohlášení vystavit kdykoli, i po dodání zboží.

Článek 47

1. Dodává-li dodavatel určitému odběrateli pravidelně zboží, u kterého se předpokládá, že jeho status původu se po delší dobu nezmění, může vystavit jednorázové prohlášení dodavatele, které se vztahuje i na následné zásilky tohoto zboží (dále jen „dlouhodobé prohlášení dodavatele“). Dlouhodobé prohlášení dodavatele může být vystaveno na dobu nejvýše jednoho roku ode dne, kdy bylo vystaveno.

2. Dlouhodobé prohlášení dodavatele může být vystaveno se zpětnou platností. V tom případě nesmí jeho platnost překročit dobu jednoho roku ode dne, kdy toto prohlášení začalo platit.

3. Přestane-li dlouhodobé prohlášení dodavatele týkající se dodávaného zboží platit, vyzoomí o tom dodavatel neprodleně odběratele.

Článek 48

1. Prohlášení dodavatele se vystavuje formou stanovenou v příloze V nebo, v případě dlouhodobého prohlášení dodavatele, formou stanovenou v příloze VI.

2. Prohlášení dodavatele musí být opatřeno vlastnoručním podpisem dodavatele a lze je vystavit na předtištěném tiskopisu. Pokud jsou však faktura a prohlášení dodavatele vystaveny elektronicky, nemusí být prohlášení dodavatele vlastnoručně podepsáno za předpokladu, že dodavatel poskytne zákazníkovi písemný závazek, že přijímá veškerou odpovědnost za každé prohlášení dodavatele, které jej identifikuje, jako by je vlastnoručně podepsal.

Článek 49

1. Za účelem provedení čl. 44 písm. b) si celní orgány členských států Společenství a Turecka poskytují vzájemnou pomoc při kontrole správnosti údajů uvedených v prohlášeních dodavatelů.

2. K ověření správnosti nebo pravosti prohlášení dodavatele mohou celní orgány státu, ve kterém byl doklad o statusu původu vydán nebo vystaven, vývozce požádat, aby od dodavatele získal informační list INF 4. Informační list INF 4 se vystavuje na tiskopisech, které odpovídají vzoru uvedenému v

příloze V nařízení Rady (ES) č. 1207/2001 ⁽¹⁾, když je vystaven ve Společenství, nebo vzoru obdobně uvedenému v celním zákoně Turecka na základě uvedené přílohy, když je vystaven v Turecku. Tiskopisy se vyplňují v jednom z úředních jazyků Společenství nebo v turečtině. Celní orgány státu, které musí poskytnout informace nebo které je požadují, mohou vyžadovat překlad údajů uvedených v předložených dokladech do úředního jazyka nebo jazyků tohoto členského státu.

3. Informační list INF 4 vystavují celní orgány státu, ve kterém je dodavatel usazen. Tyto orgány mají právo požadovat jakékoli doklady a provést jakoukoli kontrolu účtů dodavatele nebo jinou kontrolu, kterou považují za nezbytnou.

4. Celní orgány členského státu, ve kterém je dodavatel usazen, vydají informační list INF 4 ve lhůtě tří měsíců od přijetí žádosti dodavatele, přičemž uvedou, zda bylo prohlášení dodavatele správné nebo ne.

5. Vyplněný list se předá dodavateli, aby jej doručil vývozci k předložení celnímu orgánu státu, ve kterém je doklad o statusu původu vydán nebo vystaven.

Článek 50

1. Dodavatel, který vystaví prohlášení dodavatele, je povinen uchovávat veškeré doklady o správnosti prohlášení po dobu nejméně tří let.

2. Celní orgán, u kterého byla podána žádost o vystavení informačního listu INF 4, uchovává tiskopis žádosti po dobu nejméně tří let.

Článek 51

1. Pokud vývozce není schopen předložit informační list INF 4 ve lhůtě čtyř měsíců po výzvě celních orgánů státu, ve kterém je doklad o statusu původu vydán nebo vystaven, mohou tyto orgány požádat přímo celní orgány státu, ve kterém je dodavatel usazen, aby potvrdily status původu dotyčných produktů s ohledem na pravidla původu stanovená v příslušných preferenčních obchodních dohodách.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1207/2001 ze dne 11. června 2001 o postupech usnadňujících vydávání průvodních osvědčení EUR.1, vystavování prohlášení na fakturách a tiskopisů EUR.2 a vydávání některých oprávnění schváleného vývozce podle předpisů upravujících preferenční obchod mezi Evropským společenstvím a některými zeměmi a o zrušení nařízení (EHS) č. 3351/83 (Úř. věst. L 165, 21.6.2001, s. 1).

2. Pro účely odstavce 1 sdělí celní orgány, které žádají o ověření, celním orgánům státu, ve kterém je dodavatel usazen, všechny údaje, které mají k dispozici, a uvedou důvody pro svou žádost o ověření.

Spolu se žádostí o ověření zašlou rovněž veškeré získané doklady a informace nasvědčující, že prohlášení dodavatele není správné.

3. Při ověřování si celní orgány státu, ve kterém je dodavatel usazen, mohou vyžádat jakékoli doklady, provést jakoukoli

kontrolu účtů dodavatele nebo jakoukoli jinou kontrolu, kterou považují za účelnou.

4. Celní orgány žádající o ověření jsou informovány o jeho výsledcích co nejdříve prostřednictvím informačního listu INF 4.

5. Jestliže orgány státu, ve kterém je doklad o statusu původu vydán nebo vystaven, neobdrží odpověď ve lhůtě pěti měsíců ode dne podání žádosti o ověření nebo jestliže odpověď neobsahuje údaje, které postačují k rozhodnutí o skutečném původu produktů, prohlásí tento doklad na základě dotyčných dokladů za neplatný.

HLAVA IV

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 52

Zrušují se rozhodnutí č. 1/1999, č. 1/2000 a č. 1/2001. Odkazy na ustanovení zrušených rozhodnutí se považují za odkazy na příslušná ustanovení tohoto rozhodnutí. Prohlášení dodavatele, včetně dlouhodobých prohlášení dodavatele, vydaná přede dnem vstupu tohoto rozhodnutí v platnost zůstávají i nadále platná.

Prohlášení dodavatele, která odpovídají vzorům uvedeným v rozhodnutí č. 1/1999, se mohou i nadále vystavovat po dobu dvanácti měsíců od vstupu tohoto rozhodnutí v platnost, kromě případů, kdy jsou prohlášení dodavatele používána vývozci jako podklady k žádostem o vydání průvod-

ního osvědčení EUR-MED nebo jako doklad, na jehož základě může být vystaveno prohlášení na faktuře EUR-MED.

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost prvním dnem po přijetí.

V Ankaře dne 26. září 2006.

Za Výbor pro celní spolupráci
předseda
P. FAUCHERAND

PŘÍLOHA I

PRŮVODNÍ OSVĚDČENÍ

1. Vývozce (jméno, úplná adresa, země) ☐		A.TR. č. A 000000	
		2. Převážní doklad (nepovinné) č. datum	
3. Příjemce (jméno, úplná adresa, země) (nepovinné)		4. PŘIDRUŽENÍ mezi EVROPSKÝM SPOLEČENSTVÍM a TURECKEM	
		5. Země vývozu	6. Země určení ⁽¹⁾
7. Podrobnosti o dopravě (nepovinné)		8. Poznámky	
9. Číslo položky	10. Značky a čísla; počet a druh nákladových kusů (u volně loženého zboží uveďte jméno lodi nebo číslo železničního vagonu nebo silničního vozidla); popis zboží	11. Hrubá hmotnost (kg) nebo jiné míry (hl, m ³ , atd.)	
12. CELNÍ INDOSACE Prohlášení ověřeno Razítko Vývozní dokument ⁽²⁾ : Tiskopis č. Celní úřad Vydávající země (Místo a datum) (Podpis)		13. PROHLÁŠENÍ VÝVOZCE Já, níže podepsaný, prohlašuji, že zboží popsané výše splňuje podmínky vyžadované pro vydání tohoto osvědčení. (Místo a datum) (Podpis)	

(1) Uveďte členský stát nebo Turecko.

(2) Vyplňuje se, pokud to vyžaduje země vývozu.

14. ŽÁDOST O OVĚŘENÍ pro: ☐	15. VÝSLEDEK OVĚŘENÍ
Vyžaduje se ověření pravosti a správnosti tohoto osvědčení (Místo a datum) Razítko (Podpis)	Provedené ověření ukazuje, že toto osvědčení ⁽¹⁾ ☐ bylo vydáno uvedeným celním úřadem a že údaje v něm uvedené jsou správné ☐ nesplňuje požadavky kladené na pravost a správnost (viz připojené poznámky) (Místo a datum) Razítko
Úplná adresa žádajícího úřadu (Podpis) <hr/> (¹) Příslušnou odpověď označte x.

PŘÍLOHA II

VYSVĚTLIVKY K PRŮVODNÍMU OSVĚDČENÍ

I. Pravidla pro vyplnění průvodního osvědčení

1. Průvodní osvědčení A.TR. musí být vystaveno v souladu s čl. 9 odst. 1.
2. V průvodním osvědčení A.TR. se nesmějí slova mazat nebo přepisovat. Jakékoli změny se musí provést škrtnutím nesprávného údaje a zapsáním nutné opravy. Každou takovou změnu musí parafovat osoba, která osvědčení vyplnila, a schválit (indosovat) celní orgány.

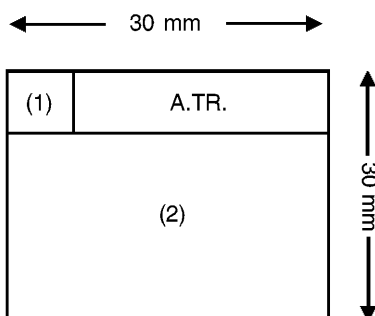
Popis produktů musí být vyznačen do příslušného odstavce bez ponechání prázdných řádek. Pokud se nevyplní celá kolonka, musí se pod posledním řádkem popisu vodorovně proškrtnout a zbývající prázdné místo se proškrtně napříč.

II. Podrobnosti k vyplnění jednotlivých kolonek

1. Uveďte jméno (jména) a příjmení a adresu dotčené osoby nebo společnosti.
 2. Je-li to vhodné, uveďte číslo přepravního dokladu.
 3. Je-li to vhodné, uveďte jméno (jména) a příjmení a adresu osob(y) nebo společnosti(i), jimž má být zboží dodáno.
 5. Uveďte název země, ze které je zboží vyváženo.
 6. Uveďte název dotčené země.
 9. Uveďte číslo příslušné položky vzhledem k celkovému počtu druhů zboží na osvědčení.
 10. Uveďte značky, čísla, počet, druh balení a běžný obchodní popis zboží.
 11. Uveďte hrubé množství zboží popsaného v příslušné kolonce 10, vyjádřené v kilogramech nebo jiné měrné jednotce (hl, m³ atd.).
 12. Vyplní celní orgán. Je-li to vhodné, uveďte podrobnosti vztahující se k vývoznímu dokumentu (druh a číslo tiskopisu, název celního úřadu a vydávající země).
 13. Uveďte místo a datum, podpis a jméno vývozce.
-

PŘÍLOHA III

Zvláštní razítko uvedené v čl. 11 odst. 5

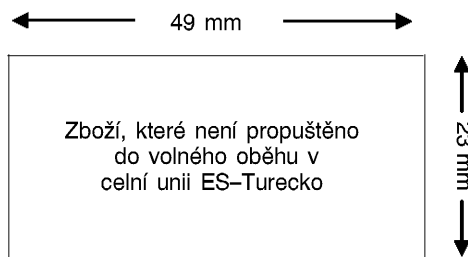

(1) Kód nebo znak státu vývozu.

(2) Informace nezbytné k identifikaci schváleného vývozce.

PŘÍLOHA IV

Žlutá nálepka uvedená v článku 21

PŘÍLOHA V

PROHLÁŠENÍ DODAVATELE

Prohlášení dodavatele, jehož znění je uvedeno níže, musí být vyhotoveno v souladu s poznámkami pod čarou. Text poznámek pod čarou však není třeba uvádět.

PROHLÁŠENÍ

Já, níže podepsaný, prohlašuji, že zboží uvedené v tomto dokladu (1)
pochází z (2) a splňuje pravidla původu, kterými se řídí preferenční obchod
s (3).

Prohlašuji, že:

- kumulace použita s (název země/zemí)
 kumulace nepoužita (4)

Zavazuji se, že předložím celním orgánům jakékoli doklady, které si tyto orgány vyžádají:

..... (5)

..... (6)

..... (7)

(1) Pokud jde jen o některé zboží uvedené v dokladu, mělo by být toto zboží jasně uvedeno nebo označeno a v prohlášení by se měla uvést tato poznámka: „... uvedené v tomto dokladu a označené... pocházející z ...“.

(2) Společenství, Turecko nebo země, skupina zemí nebo území uvedené v čl. 44 písm a).

(3) Příslušná země, skupina zemí nebo území uvedené v čl. 44 písm a).

(4) Podle potřeby vyplňte a nehodící se škrtněte.

(5) Místo a datum.

(6) Jméno a funkce ve společnosti.

(7) Podpis.

PŘÍLOHA VI

DLOUHODOBÉ PROHLÁŠENÍ DODAVATELE

Prohlášení dodavatele, jehož znění je uvedeno níže, musí být vyhotoveno v souladu s poznámkami pod čarou. Text poznámek pod čarou však není třeba uvádět.

PROHLÁŠENÍ

Já, níže podepsaný, prohlašuji, že zboží popsané níže:

..... (1)

..... (2),

které je pravidelně dodáváno (3), pochází z (4)

a splňuje pravidla původu, kterými se řídí preferenční obchod s (5).

Prohlašuji, že:

kumulace použita s (název země/zemí)

kumulace nepoužita (6)

Toto prohlášení je platné pro všechny další zásilky těchto výrobků odeslané od: do (7).

Zavazuji se ihned informovat , jakmile prohlášení nebude již dále platné.

Zavazuji se, že předložím celním orgánům jakékoli doklady, které si tyto orgány vyžádají:

..... (8)

..... (9)

..... (10)

(1) Popis.

(2) Obchodní označení používané na fakturách, např. číslo modelu.

(3) Název společnosti, jíž se zboží dodává.

(4) Společenství, Turecko nebo země, skupina zemí či území uvedené v čl. 44 písm. a).

(5) Příslušná země, skupina zemí nebo území uvedené v čl. 44 písm. a).

(6) Podle potřeby vyplňte a nehodící se škrtněte.

(7) Uveďte data. Lhůta by neměla překročit 12 měsíců.

(8) Místo a datum.

(9) Jméno a funkce, název a adresa společnosti.

(10) Podpis.

DOPORUČENÍ KOMISE

ze dne 22. září 2006

o účinnosti prostředků na ochranu proti slunečnímu záření a o uváděných tvrzeních, která s nimi souvisí

(oznámeno pod číslem K(2006) 4089)

(Text s významem pro EHP)

(2006/647/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 211 druhou odrážku této smlouvy,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Prostředky na ochranu proti slunečnímu záření jsou kosmetickými prostředky ve smyslu čl. 1 odst. 1 směrnice Rady 76/768/EHS ze dne 27. července 1976 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se kosmetických prostředků⁽¹⁾.

(2) Podle čl. 2 prvního pododstavce směrnice 76/768/EHS nesmí kosmetické prostředky uvedené na trh ve Společenství poškozovat lidské zdraví, jsou-li aplikovány za obvyklých nebo rozumně předvídatelných podmínek použití, s přihlédnutím zejména k obchodní úpravě výrobku, jeho označení a návodu k použití.

(3) Ustanovení čl. 6 odst. 3 směrnice 76/768/EHS ukládá členským státům povinnost provést veškerá opatření nezbytná k zajištění toho, aby nebyly při označování, nabízení k prodeji a propagaci kosmetických prostředků používány texty, názvy, obchodní značky, vyobrazení a názorné nebo jiné symboly, které by přisuzovaly těmto výrobkům vlastnosti, jež nemají.

(4) Kromě toho podle článku 7a směrnice 76/768/EHS musí výrobce nebo jeho zástupce nebo osoba, na jejíž objednávku je kosmetický prostředek vyroben, nebo osoba odpovědná za uvedení dovezeného kosmetického prostředku na trh Společenství uchovávat pro kontrolní účely údaje týkající se důkazu o účinku připisovaném kosmetickému prostředku, pokud to odůvodňuje povaha účinku nebo výrobku, jež musí být snadno přístupné pro příslušné orgány dotyčného členského státu.

(5) S cílem přispět k vysoké úrovni ochrany zdraví by měly být vypracovány pokyny ohledně důsledků ustanovení

obsažených v čl. 6 odst. 3 směrnice 76/768/EHS pro tvrzení o účinnosti prostředků na ochranu proti slunečnímu záření.

(6) V tomto směru již průmysl jistě úsilí vyvinul, i přesto je však vhodné uvést příklady tvrzení, která by ve spojitosti s prostředky na ochranu proti slunečnímu záření neměla být uváděna, zvláštní opatření, která by měla být dodržena, a pokyny k použití, které by pro některé deklarované vlastnosti měly být doporučeny.

(7) Dále je třeba zabývat se některými dalšími aspekty tvrzení o prostředcích na ochranu proti slunečnímu záření a o jejich účinnosti, konkrétně o minimální účinnosti prostředku na ochranu proti slunečnímu záření v zájmu zajištění vysoké úrovně ochrany zdraví, a možnostmi jednoduchého a srozumitelného označování prostředků na ochranu proti slunečnímu záření s cílem usnadnit spotřebitelům výběr vhodného prostředku.

(8) Sluneční záření se mimo jiné skládá z (krátkovlnného) ultrafialového záření B (dále jen „UVB záření“) a (dlouhovlnného) ultrafialového záření A (dále jen „UVA záření“). Zánět kůže (spálení sluncem) a následné zarudnutí kůže (erytém) způsobuje především UVB záření. Riziko rakoviny vzniká zejména při UVB záření, avšak zanedbatelné není ani riziko spojené s UVA zářením. UVA záření je kromě toho příčinou předčasného stárnutí kůže. Podle výsledků výzkumu má nadměrná expozice UVB a UVA záření dopady na imunitní systém.

(9) Prostředky na ochranu proti slunečnímu záření mohou být účinné pro předcházení spálení sluncem. Podle vědeckých poznatků mohou prostředky na ochranu proti slunečnímu záření rovněž zamezit poškození spojenému s předčasným stárnutím kůže účinkem záření a chránit před potlačení imunitního systému v důsledku expozice slunečnímu záření. Epidemiologické studie prokázaly, že používání prostředků na ochranu proti slunečnímu záření může zabránit vzniku některých forem karcinomu kůže.

(10) Aby prostředky na ochranu proti slunečnímu záření měly tyto ochranné vlastnosti, musí chránit před UVB i UVA zářením. Prostředky na ochranu proti slunečnímu záření by proto měly poskytovat ochranu před UVB i UVA, ačkoliv se ochranný sluneční faktor vztahuje pouze na ochranu před zářením způsobujícím zarudnutí kůže (erytém), tedy především před UVB zářením.

(¹) Úř. věst. L 262, 27.9.1976, s. 169. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 2006/65/ES (Úř. věst. L 198, 20.7.2006, s. 11).

- (11) Dokonce i velmi účinné prostředky na ochranu proti slunečnímu záření, které mají chránit před UVB i UVA zářením, nemohou zaručit úplnou ochranu před zdravotními riziky způsobenými ultrafialovým zářením. Žádný prostředek na ochranu proti slunečnímu záření nemůže odfiltrovat veškeré ultrafialové záření. Kromě toho dosud neexistují jednoznačné vědecké důkazy o tom, že používání prostředků na ochranu proti slunečnímu záření zabráňuje vzniku melanomu kůže. Prostředkům na ochranu proti slunečnímu záření by tedy nemělo být připisováno, že poskytují úplnou ochranu před riziky způsobenými nadměrnou expozicí ultrafialovému záření, ani by takový dojem tyto prostředky neměly vytvářet.
- (12) Toto platí zejména pro vystavování kojenců a malých dětí slunci. Prostředky na ochranu proti slunečnímu záření by neměly budit dojem, že pro kojence a malé děti poskytují dostatečnou ochranu, neboť vystavování slunci během dětství významně přispívá ke vzniku rakoviny kůže v pozdějším věku.
- (13) Nesprávným představám o vlastnostech prostředků na ochranu proti slunečnímu záření by se mělo předcházet prostřednictvím vhodných varování.
- (14) Na základě několika studií upozornila Mezinárodní agentura pro výzkum rakoviny Světové zdravotnické organizace na důležitost vztahu mezi správnou aplikací prostředku na ochranu proti slunečnímu záření a účinností ochranného slunečního faktoru jemu připisovaného. Důležité je zejména časté a opakované nanášení prostředků na ochranu proti slunečnímu záření. Aby bylo dosaženo stupně ochrany, který je vyznačen uvedením ochranného slunečního faktoru, musí být tyto prostředky nanášeny v množství, které odpovídá množství použitému při zkouškách, tj. 2 mg/cm^2 , které se rovná 6 čajovým lžičkám přípravku (přibližně 36 gramům) na tělo jedné průměrné dospělé osoby. Jedná se o vyšší množství, než které spotřebitelé obvykle aplikují. Nanášením menšího množství prostředku na ochranu proti slunečnímu záření se ochrana nepoměrně snižuje. Například, pokud je aplikované množství přípravku sníženo na polovinu, může se účinnost ochrany snížit až o dvě třetiny.
- (15) V zájmu zajištění vysoké úrovně ochrany veřejného zdraví by prostředky na ochranu proti slunečnímu záření měly být dostatečně účinné proti UVB a UVA záření. Prostředek na ochranu proti slunečnímu záření by proto měl poskytovat minimální ochranu před UVB a UVA zářením. Vyšší ochranný sluneční faktor (tj. především ochrana před UVB zářením) by měl obsahovat rovněž vyšší ochranu před UVA zářením. Ochrana před UVB a UVA zářením by proto měla být spojená. Z vědeckých poznatků vyplývá, že některým biologickým poškozením kůže lze zabránit a snížit jejich výskyt, pokud ochranný faktor měřený metodou přetrvávající pigmentace kůže (tj. především UVA záření) se rovná alespoň $1/3$ faktoru měřeného metodou pro zkoušení ochranného slunečního faktoru (tj. především UVB záření). V zájmu zajištění rozsáhlé ochrany kromě toho dermatologové doporučují, aby kritická vlnová délka činila nejméně 370 nm.
- (16) K zajištění reprodukovatelnosti a srovnatelnosti doporučené minimální ochrany před UVB zářením by se měla používat *mezinárodní metoda pro zkoušení ochranného slunečního faktoru (2006)* v podobě z roku 2006, kdy ji aktualizoval evropský, japonský a jihoafrický průmysl a průmysl Spojených států amerických. V zájmu posouzení minimální ochrany před UVA zářením by se měla používat metoda přetrvávající pigmentace kůže v podobě používané japonským průmyslem a upravené francouzskou zdravotní agenturou *Agence française de sécurité sanitaire des produits de santé – Afssaps* a rovněž kritická vlnová délka. Tyto zkušební metody byly předloženy Evropskému výboru pro normalizaci (CEN) za účelem vypracování evropské normy v této oblasti ⁽¹⁾.
- (17) Třebaže by tyto zkušební metody měly být používány jako referenční metody, upřednostňovány by měly být zkušební metody *in vitro*, které poskytují rovnocenné výsledky, neboť metody *in vivo* jsou z etických důvodů sporné. Průmysl by měl více usilovat o vývoj zkušebních metod *in vitro* pro ochranu před UVB i UVA zářením.
- (18) Tvrzení o účinnosti prostředků na ochranu proti slunečnímu záření by měla být jednoduchá a jednoznačná a měla by se zakládat na stejných kritériích, aby bylo spotřebiteli umožněno snazší srovnání výrobků a snazší výběr prostředku vhodného pro danou expozici a daný typ kůže.
- (19) S cílem usnadnit spotřebiteli výběr prostředku, který chrání před UVB i UVA zářením, je zejména nutné, aby tvrzení o ochraně před UVA byla jednotná.
- (20) Velké množství různých číselných údajů používaných na etiketách k označení ochranného slunečního faktoru nijak nepřispívají k tomu, aby byla tvrzení jednodušší a jednoznačnější. Zvyšování stupně ochrany z nižšího čísla na vyšší je bezvýznamné, zejména pokud jde o čísla vyšších faktorů. Zvyšování ochrany je navíc v případě spálení sluncem pouze lineární, to znamená, že prostředek s ochranným slunečním faktorem 30 chrání před spálením sluncem dvakrát lépe než ochranný sluneční faktor 15. Prostředek s ochranným slunečním faktorem 15 však pohlcuje 93 % UVB záření, zatímco prostředek s ochranným slunečním faktorem 30 pohlcuje 97 % UVB záření. Ochranu před ultrafialovým zářením kromě toho ochranné sluneční faktory nad 50 nikterak významně nezvyšují. Škálu označovaných ochranných slunečních faktorů je proto možné zúžit, aniž by se spotřebiteli omezil výběr různých stupňů ochrany.

⁽¹⁾ Pověření udělené CEN ohledně metod pro zkoušení účinnosti prostředků na ochranu proti slunečnímu záření, pověření M/389 ze dne 12. července 2006.

- (21) Označování pomocí jedné ze čtyř kategorií „nízká ochrana“, „střední ochrana“, „vysoká ochrana“ a „velmi vysoká ochrana“) představuje jednodušší a jednoznačnější údaj o účinnosti prostředků na ochranu proti slunečnímu záření než různé číselné údaje. Kategorie by proto měla být na etiketě uvedena alespoň tak dobře viditelně jako ochranný sluneční faktor.
- (22) Spotřebitelé by měli být informováni o rizicích souvisejících s nadměrnou expozicí slunci. Kromě toho potřebují spotřebitelé vodičko pro výběr vhodného stupně účinnosti prostředku na ochranu proti slunečnímu záření s ohledem na míru expozice slunci a typ kůže,
- c) „UVB zářením“ rozumí sluneční záření se spektrem 290–320 nm;
- d) „UVA zářením“ rozumí sluneční záření se spektrem 320–400 nm;
- e) „kritickou vlnovou délkou“ rozumí vlnová délka, při které úsek pod integrovanou křivkou optické hustoty začínající na 290 nm je roven 90 % integrovaného úseku mezi 290 až 400 nm;

DOPORUČUJE:

ODDÍL 1

PŘEDMĚT A DEFINICE

1. Toto doporučení obsahuje následující pokyny:

- a) oddíl 2 se týká použití čl. 6 odst. 3 směrnice 76/768/EHS v souvislosti s některými vlastnostmi o prostředcích na ochranu proti slunečnímu záření a tvrzeními uváděnými ohledně jejich účinnosti;
- b) oddíly 3, 4 a 5 se týkají minimální účinnosti prostředků na ochranu proti slunečnímu záření v zájmu zajištění vysokého stupně ochrany před UVB a UVA zářením a jednoduchého a srozumitelného označování prostředků na ochranu proti slunečnímu záření s cílem usnadnit spotřebiteli výběr vhodného prostředku.

2. Pro účely tohoto doporučení se:

- a) „prostředkem na ochranu proti slunečnímu záření“ rozumí jakýkoliv přípravek (např. krém, olej, gel nebo sprej) určený k aplikaci na lidskou pokožku, jehož výhradním či převážným účelem je chránit ji před ultrafialovým zářením pohlcením, rozptylem či odrazem záření;
- b) „tvrzením“ rozumí jakékoliv prohlášení o vlastnostech prostředku na ochranu proti slunečnímu záření ve formě textu, názvů, obchodních značek, vyobrazení a názorných nebo jiných symbolů, které jsou používány při označování, nabízení k prodeji a propagaci prostředků na ochranu proti slunečnímu záření;

- f) „minimální erytérovou dávkou“ rozumí množství energie potřebné k vyvolání erytému;
- g) „ochranným slunečním faktorem“ rozumí poměr minimální erytérové dávky pro kůži chráněnou prostředkem na ochranu proti slunečnímu záření k minimální erytérové dávce pro nechráněnou kůži;
- h) „ochranným faktorem proti UVA“ rozumí poměr minimální dávky UVA potřebné k navození přetrvávající pigmentace u kůže chráněné prostředkem na ochranu proti slunečnímu záření k minimální dávce UVA potřebné k navození minimálního tmavnutí u nechráněné kůže.

ODDÍL 2

OCHRANA PŘED UVA/UVB, TVRZENÍ, OPATŘENÍ PRO POUŽITÍ A POKYNY K POUŽITÍ

3. Pro účely souladu s čl. 6 odst. 3 směrnice 76/768/EHS by měly být zohledněny vlastnosti a tvrzení uvedená v bodech 4 až 8.
4. Prostředky na ochranu proti slunečnímu záření by měly chránit před UVB i UVA zářením.
5. Používána by neměla být tvrzení, která výrobkům přisuzují tyto vlastnosti:
- a) 100 % ochrana před ultrafialovým zářením (např. „sunblock“, „sunblocker“ nebo „úplná ochrana“);
- b) opakovaná aplikace výrobku není za žádných okolností nutná (např. „celodenní ochrana“).

6. Na prostředcích na ochranu proti slunečnímu záření by měla být uváděna varování, že neposkytují 100 % ochranu, a doporučení týkající se opatření, která by měla být navíc při jejich použití dodržena. Jednat se může např. o tato varování:
- „Nezůstávejte na slunci příliš dlouho, i když jste použili prostředky na ochranu proti slunečnímu záření“;
 - „Nevystavujte kojence a malé děti přímému slunci“;
 - „Nadměrná expozice slunci představuje vážné zdravotní riziko“.
7. Prostředky na ochranu proti slunečnímu záření by měly být opatřeny pokyny k použití, které zajistí docílení deklarované účinnosti výrobku. Jednat se může např. o tyto pokyny:
- „Aplikujte prostředek před zahájením slunění“;
 - „K udržení ochrany aplikaci opakujte, zejména při pocení, po koupání nebo osušení ručníkem“.
8. Prostředky na ochranu proti slunečnímu záření by měly být opatřeny pokyny k použití, které zajistí, aby byly na kůži aplikovány v množství dostatečném k docílení účinnosti, která jim je připisována. Potřebné množství může být vyjádřeno například pomocí piktogramu či obrázku nebo odměřeno pomocí dávkovače. Prostředky na ochranu proti slunečnímu záření by měly být opatřeny upozorněním na rizika vyplývající z aplikace sníženého množství, např. „Varování: Snížení tohoto množství prostředku podstatně snižuje stupeň ochrany“.
10. Prostředky na ochranu proti slunečnímu záření by měly poskytovat tento minimální stupeň ochrany:
- ochranu před UVB s ochranným slunečním faktorem 6, jaké se dosáhne při použití *mezinárodní metody pro zkoušení ochranného slunečního faktoru (2006)*, nebo rovnocenný stupeň ochrany dosažený metodou *in vitro*;
 - ochranu před UVA s ochranným faktorem proti UVA rovnající se 1/3 ochranného slunečního faktoru, jaké se dosáhne při použití metody přetrvávající pigmentace kůže v podobě upravené francouzskou zdravotní agenturou *Agence française de sécurité sanitaire des produits de santé – Afssaps*, nebo rovnocenný stupeň ochrany dosažený metodou *in vitro*;
 - kritickou vlnovou délku 370 nm, jaké se dosáhne při použití zkušební metody ke stanovení kritické vlnové délky.

ODDÍL 4

JEDNODUCHÁ A SMYSLUPLNÁ TVRZENÍ O ÚČINNOSTI

11. Tvrzení o účinnosti prostředků na ochranu proti slunečnímu záření by měla být jednoduchá, jednoznačná a smysluplná a měla by se zakládat na standardizovaných, reprodukovatelných kritériích.
12. Tvrzení o ochraně před UVB a UVA by měla být uváděna pouze tehdy, pokud je ochrana rovna či vyšší než stupně stanovené v bodu 10.
13. Účinnost prostředků na ochranu proti slunečnímu záření by měla být na etiketě uváděna odkazem na kategorie jako „nízká ochrana“, „střední ochrana“, „vysoká ochrana“ a „velmi vysoká ochrana“. Každá kategorie by měla být rovna standardizovanému stupni ochrany před zářením UVB a UVA.
14. Používání různých číselných údajů uváděných na etiketách k označování ochranných slunečních faktorů by mělo být zamezeno, aby se různé výrobky snadněji srovnávaly, aniž by v důsledku toho měli spotřebitelé menší výběr. Pro jednotlivé kategorie a jejich příslušné označení se doporučují tyto ochranné sluneční faktory:
9. Prostředky na ochranu proti slunečnímu záření by měly poskytovat minimální stupeň ochrany před UVB a UVA zářením. Stupeň ochrany by měl být měřen standardizovanými, reprodukovatelnými zkušebními metodami a měl by zohledňovat fotodegradaci. Upřednostňovány by měly být zkušební metody *in vitro*.

ODDÍL 3

MINIMÁLNÍ ÚČINNOST

Kategorie uvedená na výrobku	Ochranný sluneční faktor uvedený na výrobku	Naměřený ochranný sluneční faktor (měřen v souladu se zásadami doporučenými v bodu 10 písm. a))	Doporučený minimální ochranný faktor proti UVA (měřen v souladu se zásadami doporučenými v bodu 10 písm. b))	Doporučená minimální kritická vlnová délka (měřena v souladu se zásadami doporučenými v bodu 10 písm. c))
„Nízká ochrana“	„6“	6–9,9	1/3 ochranného slunečního faktoru uvedeného na výrobku	370 nm
	„10“	10–14,9		
„Střední ochrana“	„15“	15–19,9		
	„20“	20–24,9		
	„25“	25–29,9		
„Vysoká ochrana“	„30“	30–49,9		
	„50“	50–59,9		
„Velmi vysoká ochrana“	„50 +“	60 ≤		

15. Kategorie prostředků na ochranu proti slunečnímu záření by měla být na etiketě uváděna alespoň tak dobře viditelně jako ochranný sluneční faktor.

ODDÍL 5

INFORMACE PRO SPOTŘEBITELE

16. Spotřebitelé by měli být informováni o rizicích souvisejících s nadměrnou expozicí ultrafialovému záření a o kategorii prostředků na ochranu proti slunečnímu záření vhodné pro danou míru expozice slunci a daný typ kůže. Tyto informace mohou být poskytovány například na vnitrostátních internetových stránkách, v letáčích nebo tiskových zprávách.

ODDÍL 6

URČENÍ

17. Toto doporučení je určeno členskými státy.

V Bruselu dne 22. září 2006.

Za Komisi
Günter VERHEUGEN
místopředseda